

APOSTOLIC FATHERS (GREEK AND LATIN) - VOLUME 1

by Jb Lightfoot

Lightfoot's critical edition of the Apostolic Fathers presenting the Greek and Latin texts of these earliest post-New Testament Christian writings, including the First Epistle of Clement. A foundational scholarly resource for patristic studies.

98 Chapters

Table of Contents

1. 0001 1CI 1
2. 0002 1CI 2
3. 0003 1CI 3
4. 0004 1CI 4
5. 0005 1CI 5
6. 0006 1CI 6
7. 0007 1CI 7
8. 0008 1CI 8
9. 0009 1CI 9
10. 0010 1CI 10
11. 0011 1CI 11
12. 0012 1CI 12
13. 0013 1CI 13
14. 0014 1CI 14
15. 0015 1CI 15
16. 0016 1CI 16
17. 0017 1CI 17
18. 0018 1CI 18
19. 0019 1CI 19
20. 0020 1CI 20
21. 0021 1CI 21
22. 0022 1CI 22
23. 0023 1CI 23
24. 0024 1CI 24
25. 0025 1CI 25
26. 0026 1CI 26
27. 0027 1CI 27
28. 0028 1CI 28
29. 0029 1CI 29
30. 0030 1CI 30
31. 0031 1CI 31
32. 0032 1CI 32
33. 0033 1CI 33
34. 0034 1CI 34
35. 0035 1CI 35
36. 0036 1CI 36
37. 0037 1CI 37
38. 0038 1CI 38
39. 0039 1CI 39

40. 0040 1CI Mat_1:1-25 CI Matthew:1 ???????? ??? ???? ????? ??????, ??? ?????????????...
41. 0041 1 CI 41
42. 0042 1CI 42
43. 0043 1CI 43
44. 0044 1CI 44
45. 0045 1CI 45
46. 0046 1CI 46
47. 0047 1CI 47
48. 0048 1CI 48
49. 0049 1CI 49
50. 0050 1CI 50
51. 0051 1CI 51
52. 0052 1CI 52
53. 0053 1CI 53
54. 0054 1CI 54
55. 0055 1CI 55
56. 0056 1CI 56
57. 0057 1CI 57
58. 0058 1CI 58
59. 0059 1CI 59
60. 0060 1CI 60
61. 0061 1CI 61
62. 0062 1CI 62
63. 0063 1CI 63
64. 0064 1CI 64
65. 0065 1CI 65
66. 0066 2CI 1
67. 0067 2CI 2
68. 0068 2CI 3
69. 0069 2CI 4
70. 0070 2CI 5
71. 0071 2CI 6
72. 0072 2CI 7
73. 0073 2CI 8
74. 0074 2CI 9
75. 0075 2CI 10
76. 0076 2CI 11
77. 0077 2CI 12
78. 0078 2CI 13
79. 0079 2CI 14
80. 0080 2CI 15
81. 0081 2CI 16

- 82.** 0082 2Cl 17
- 83.** 0083 2Cl 18
- 84.** 0084 2Cl 19
- 85.** 0085 2Cl 20
- 86.** 0086 Brn 1
- 87.** 0087 Brn 2
- 88.** 0088 Brn 3
- 89.** 0089 Brn 4
- 90.** 0090 Brn 5
- 91.** 0091 Brn 6
- 92.** 0092 Brn 7
- 93.** 0093 Brn 8
- 94.** 0094 Brn 9
- 95.** 0095 Brn 10
- 96.** 0096 Brn 11
- 97.** 0097 Brn 12
- 98.** 0098 Brn 13

0001 1CI 1

1CI 1:1 [Η εκκλησία του θεού η παροικουσα Ρωμην τη εκκλησία του θεού τη παροικουση Κορινθον, κλητοις ηγιασμενοις εν θεληματι θεου δια του κυριου ημων Ιησου Χριστου. χαρις υμιν και ειρηνη απο παντοκρατορος θεου δια Ιησου Χριστου πληθυνθειη.] Δια τας αιφνιδιους και επαλληλους γενομενας ημιν συμφορας και περιπτωσεις, βραδιον νομιζομεν επιστροφην πεποιησθαι περι των επιζητουμενων παρ' υμιν πραγματων, αγαπητοι, της τε αλλοτριας και ξενης τοις εκλεκτοις του θεου, μιαρας και ανοσιου στασεως ην ολιγα προσωπα προπετη και αυθαδη υπαρχοντα εις τοσουτον απονοιας εξεκαυσαν, ωστε το σεμνον και περιβοητον και πασιν ανθρωποις αξιαγαπητον ονομα υμων μεγαλως βλασφημηθηται.

1CI 1:2 τις γαρ παρεπιδημησας προς υμας την παναρετον και βεβαιαν υμων πιστιν ουκ εδοκιμασεν; την τε σωφρονα και επιεικη εν Χριστω ευσεβειαν ουκ εθαυμασεν; και το μεγαλοπρεπες της φιλοξενιας υμων ηθος ουκ εκηρυξεν; και την τελειαν και ασφαλη γνωσιν ουκ εμακαρισεν;

1CI 1:3 απροσωπολημπτως γαρ παντα εποιειτε και εν τοις νομιμοις του θεου επορευεσθε, υποτασσομενοι τοις ηγουμενοις υμων, και τιμην την καθηκουσαν απονεμοντες τοις παρ' υμιν πρεσβυτεροις: νεοις τε μετρια και σεμνα νοειν επετρεπετε: γυναιξιν τε εν αμωμω και σεμνη και αγνη συνειδησει παντα επιτελειν παρηγγελετε, στεργουσας καθηκοντως τους ανδρας εαυτων: εν τε τω κανονι της υποταγης υπαρχουσας τα κατα τον οικον σεμνωσ οικουργειν εδιδασκετε, πανυ σωφρονουσας .

0002 1CI 2

1CI 2:1 Παντες τε εταπεινοφρονειτε μηδεν αλαζονευομενοι, υποτασσομενοι μαλλον η υποτασσοντες, ηδιον διδοντες η λαμβανοντες: τοις εφοδιοις του Χριστου αρκουμενοι, και προσεχοντες τους λογους αυτου επιμελως ενεστερνισμενοι ητε τοις σπλαγχνοις, και τα παθηματα αυτου ην προ οφθαλμων υμων.

1CI 2:2 ουτως ειρηνη βαθεια και λιπαρα εδεδοτο πασιν και ακορεστος ποθος εις αγαθοποιαν, και πληρης πνευματος αγιου εκχυσις επι παντας εγινετο:

1CI 2:3 μεστοι τε οσιας βουλης, εν αγαθη προθυμια μετ' ευσεβους πεποιθησεως εξετεινετε τας χειρας υμων προς τον παντοκρατορα θεον, ικετευοντες αυτον ιλεως γενεσθαι, ει τι ακοντες ημαρτετε.

1CI 2:4 αγων ην υμιν ημερας τε και νυκτος υπερ πασης της αδελφοτητος, εις το σωζεσθαι μετ' ελεους και συνειδησεως τον αριθμον των εκλεκτων αυτου.

1CI 2:5 ειλικρινεις και ακεραιοι ητε και αμνησικακοι εις αλληλους .

1CI 2:6 πασα στασις και παν σχισμα βδελυκτον ην υμιν. επι τοις παραπτωμασιν των πλησιον επενθειτε: τα υστερηματα αυτων ιδια εκρινετε.

1CI 2:7 αμεταμελητοι ητε επι παση αγαθοποια, ετοιμοι εις παν εργον αγαθον.

1CI 2:8 τη παναρετω και σεβασμιω πολιτεια κεκοσμημενοι παντα εν τω φοβω αυτου επετελειτε: τα προσταγματα και τα δικαιωματα του κυριου επι τα πλατη της καρδιας υμων εγεγραπτο.

0003 1CI 3

1CI 3:1 Πασα δοξα και πλατυσμος εδοθη υμιν, και επετελεσθη το γεγραμμενον: Εφαγεν και επιεν, και επλατυνθη, και επαχυνθη, και απελακτισεν ο ηγαπημενος .

1CI 3:2 εκ τουτου ζηλος και φθονος, και ερις, και στασις, διωγμος και ακαταστασια, πολεμος και αιχμαλωσια.

1CI 3:3 ουτως επηγερθησαν οι ατιμοι επι τους εντιμους, οι αδοξοι επι τους ενδοξους, οι αφρονες επι τους φρονιμους, οι νεοι επι τους πρεσβυτερους .

1CI 3:4 δια τουτο πορρω απεστιν η δικαιοσυνη και ειρηνη, εν τω απολιπειν εκαστον τον φοβον του θεου και εν τη πιστει αυτου αμβλυωπησαι, μηδε εν τοις νομιμοις των προσταγματων αυτου πορευεσθαι, μηδε πολιτευεσθαι κατα το καθηκον τω Χριστω, αλλα εκαστον βαδιζειν κατα τας επιθυμιας της καρδιας αυτου της πονηρας, ζηλον αδικον και ασεβη ανειληφοτας, δι' ου και θανατος εισηλθεν εις τον κοσμον.

0004 1CI 4

1CI 4:1 Γεγραπται γαρ ουτως: Και εγενετο μεθ' ημερας, ηγεγκεν Καιν απο των καρπων της γης θυσιαν τω θεω και Αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων και απο των στεατων αυτων.

1CI 4:2 και επειδεν ο θεος επι Αβελ και επι τοις δωροις αυτου, επι δε Καιν και επι ταις θυσιαις αυτου ου προσεσχεν.

1CI 4:3 και ελυπηθη Καιν λιαν και συνεπεσεν τω προσωπω αυτου.

1CI 4:4 και ειπεν ο θεος προς Καιν: Ινατι περιλυπος εγενου, και ινατι συνεπεσεν το προσωπον σου; ουκ εαν ορθως προσενεγκης, ορθως δε μη δειλης, ημαρτες;

1CI 4:5 ησυχασον: προς σε η αποστροφη αυτου, και συ αρξεις αυτου.

1CI 4:6 και ειπεν Καιν προς Αβελ τον αδελφον αυτου: Διελθωμεν εις το πεδιον. και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω, ανεστη Καιν επι Αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινεν αυτον.

1CI 4:7 ορατε, αδελφοι, ζηλος και φθονος αδελφοκτονιαν κατειργασατο.

1CI 4:8 δια ζηλος ο πατηρ ημων Ιακωβ απεδρα απο προσωπου Ησαυ του αδελφου αυτου.

1CI 4:9 ζηλος εποιησεν Ιωσηφ μεχρι θανατου διωχθηναι και μεχρι δουλειας εισελθειν.

1CI 4:10 ζηλος φυγειν ηναγκασεν Μωυσην απο προσωπου Φαραω βασιλεως Αιγυπτου εν τω ακουσαι αυτον απο του ομοφυλου: Τις σε κατεστησεν κριτην η δικαστην εφ' ημων; μη ανελειν με συ θελεις, ον τροπον ανειλες εχθες τον Αιγυπτιον;

1CI 4:11 δια ζηλος Ααρων και Μαριαμ εξω της παρεμβολης ηυλισθησαν.

1CI 4:12 ζηλος Δαθαν και Αβειρων ζωντας κατηγαγεν εις αδου δια το στασιασαι αυτους προς τον θεραποντα του θεου Μωυσην.

1CI 4:13 δια ζηλος Δαυειδ φθονον εσχεν ου μονον υπο των αλλοφυλων, αλλα και υπο Σαουλ βασιλεως Ισραηλ εδιωχθη.

0005 1CI 5

1CI 5:1 Αλλ' ινα των αρχαιων υποδειγματων παυσωμεθα, ελθωμεν επι τους εγγιστα γενομενους εθλυτας: λαβωμεν της γενεας ημων τα γενναια υποδειγματα.

1CI 5:2 δια ζηλον και φθονον οι μεγαστοι και δικαιοτατοι στυλοι εδωχθησαν και εως θανατου ηθλησαν.

1CI 5:3 λαβωμεν προ οφθαλμων ημων τους αγαθους αποστολους:

1CI 5:4 Πετρον, ος δια ζηλον αδικον ουχ ενα ουδε δυο, αλλα πλειονας υπηνεγκεν πονους και ουτω μαρτυρησας επορευθη εις τον οθειλομενον τοπον της δοξης .

1CI 5:5 δια ζηλον και εριν Παυλος υπομονης βραβειον υπεδειξεν,

1CI 5:6 επτακις δεσμα φορεσας, φυγαδευθεις, λιθασθεις, κηρυξ γενομενος εν τε τη ανατολη και εν τη δυσει, το γενναιον της πιστεως αυτου κλεος ελαβεν,

1CI 5:7 δικαιοσυνην διδαξας ολον τον κοσμον, και επι το τερμα της δυσεως ελθων και μαρτυρησας επι των ηγουμενων, τως απηλλαγη του κοσμου και εις τον αγιον τοπον ανελημφθη, υπομονης γενομενος μεγαστος υπογραμμος .

0006 1CI 6

1CI 6:1 Τουτοις τοις ανδρασιν οσιως πολιτευσαμενοις συνηθροισθη πολυ πληθος εκλεκτων, οιτινες πολλαις αικιαις και βασανοις δια ζηλος παθοντες υποδειγμα καλλιστον εγενοντο εν ημιν.

1CI 6:2 δια ζηλος διωχθεισαι γυναικες Δαναιδες και Διρκαι, αικισματα δεινα και ανοσια παθουσαι, επι τον της πιστεως βεβαιον δρομον κατηντησαν και ελαβον γερας γενναιον αι ασθενεις τω σωματι.

1CI 6:3 ζηλος απηλλοτριωσεν γαμετας ανδρων και ηλλοιωσεν το ρηθεν υπο του πατρος ημων Αδαμ: Τουτο νυν οστουν εκ των οστεων μου και σαρξ εκ της σαρκος μου.

1CI 6:4 ζηλος και ερις πολεις μεγαλας κατεστρεψεν και εθνη μεγαλα εξεριζωσεν.

0007 1CI 7

1CI 7:1 Ταυτα, αγαπητοι, ου μονον υμας νουθετουντες επιστελλομεν, αλλα και εαυτους υπομιμησκοντες: εν γαρ τω αυτω εσμεν σκαμματι, και ο αυτος ημιν αγων επικειται.

1CI 7:2 διο απολιπωμεν τας κενας και ματαιας φροντιδας, και ελθωμεν επι τον ευκληη και σεμνον της παραδοσεως ημων κανονα,

1CI 7:3 και ιδωμεν, τι καλον και τι τερπνον και τι προσδεκτον ενωπιον του ποιησαντος ημας .

1CI 7:4 ατενισωμεν εις το αιμα του Χριστου και γνωμεν, ως εστιν τιμιον τω πατρι αυτου, οτι δια την ημετεραν σωτηριαν εκχυθεν παντι τω κοσμω μετανοιας χαριν υπηνεγκεν.

1CI 7:5 διελθωμεν εις τας γενεας τασας, και καταμαθωμεν οτι εν γενεα και γενεα μετανοιας τοπον εδωκεν ο δεσποτης τοις βουλομενοις επιστραφηναι επ' αυτον.

1CI 7:6 Νωε εκηρυξεν μετανοιαν, και οι υπακουσαντες εσωθησαν.

1CI 7:7 Ιωνας Νινευιταις καταστροφην εκηρυξεν: οι δε μετανοησαντες επι τοις αμαρτημασιν αυτων εξηλασαντο τον θεον ικετευσαντες και ελαβον σωτηριαν, και περ αλλοτριου του θεου οντες .

0008 1CI 8

1CI 8:1 Οι λειτουργοι της χαριτος του θεου δια πνευματος αγιου περι μετανοιας ελαλησαν,

1CI 8:2 και αυτος δε ο δεσποτης των απαντων περι μετανοιας ελαλησεν μετα ορκου: Ζω γαρ εγω, λεγει κυριος, ου βουλομαι τον θανατον του αμαρτωλου ως την μετανοιαν, προστιθεις και γνωμην αγαθην:

1CI 8:3 Μετανοησατε, οικος Ισραηλ, απο της ανομιας υμων: ειπον τοις υιοις του λαου μου. Εαν ωσιν αι αμαρτια υμων απο της γης εως του ουρανου και εαν ωσιν πυρροτεραι κοκκου και μελανωτεραι σακκου, και επιστραφητε προς με εξ ολης της καρδιας και ειπητε: Πατερ: επακουσομαι υμων ως λαου αγιου.

1CI 8:4 και εν ετερω τοπω λεγει ουτως: Λουσασθε και καθαροι γενεσθε, αφελεσθε τας πονηριας απο των ψυχων υμων απεναντι των οφθαλμων μου: παυσασθε απο των πονηριων υμων, μαθετε καλον ποιειν, εκζητησατε κρισιν, ρυσασθε αδικουμενον, κρινατε ορφανω και δικαιωσατε χηρα: και δευτε και διελεγχθωμεν, λεγει κυριος: και εαν ωσιν αι αμαρτια υμων ως φοινικουν, ως χιονα λευκανω: εαν δε ωσιν ως κοκκινον, ως εριον λευκανω: και εαν θελητε και εισακουσητε μου, τα αγαθα της γης φαγεσθε: εαν δε μη θελητε μηδε εισακουσητε μου, μαχαιρα υμας κατεδετα: το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα.

1CI 8:5 παντας ουν τους αγαπητους αυτου βουλομενος μετανοιας μετασχειν εστηριξεν τω παντοκρατορικω βουληματι αυτου.

0009 1CI 9

1CI 9:1 Διο υπακουσωμεν τη μεγαλοπρεπει και ενδοξω βουλησει αυτου, και ικεται γενομενοι του ελεους και της χρηστοτητος αυτου προσπεσωμεν και επιστρεψωμεν επι τους οικτιρμους αυτου, απολιποντες την ματαιοπονιαν την τε εριν και το εις θανατον αγων ζηλος .

1CI 9:2 ατενισωμεν εις τους τελειως λειτουργησαντας τη μεγαλοπρεπει δοξη αυτου.

1CI 9:3 λαβωμεν Ενωχ, ος εν υπακοη δικαιος ευρεθεις μετετεθη, και ουχ ευρεθη αυτου θανατος .

1CI 9:4 Νωε πιστος ευρεθεις δια της λειτουργιας αυτου παλιγγενεσιαν κοσμω εκηρυξεν, και διεσωσεν δι' αυτου ο δεσποτης τα εισελθοντα εν ομονοια ζωα εις την κιβωτον.

0010 1CI 10

1CI 10:1 Αβρααμ, ο φίλος προσαγορευθείς, πιστός ευρέθη εν τω αυτον υπηκοον γενεσθαι τοις ρημασιν του θεου.

1CI 10:2 ουτος δι' υπακοης εξηλθεν εκ της γης αυτου και εκ της συγγενειας αυτου και εκ του οικου του πατρος αυτου, οπως γην ολιγην και συγγενειαν ασθενη και οικον μικρον καταλιπων κληρονομηση τας επαγγελιας του θεου. λεγει γαρ αυτω:

1CI 10:3 Απελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ην αν σοι δειξω: και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλυνω το ονομα σου, και εση ευλογημενος: και ευλογησω τους ευλογουντας σε και καταρασομαι τους καταραμενους σε, και ευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης .

1CI 10:4 και παλιν εν τω διαχωρισθηναι αυτον απο Λωτ ειπεν αυτω ο θεος . Αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου, ου νυν συ ει, προς βορραν και λιβα και ανατολας και θαλασσαν, οτι πασαν την γην, ην συ ορας, σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου εως αυωνος .

1CI 10:5 και ποιησω το σπερμα σου ως την αμμον της γης: ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης, και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται.

1CI 10:6 και παλιν λεγει: Εξηγαγεν ο θεος τον Αβρααμ και ειπεν αυτω: Αναβλεψον εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας, ει δυνατη εξαριθμησαι αυτους: ουτως εσται το σπερμα σου. επιστευσεν δε Αβρααμ τω θεω, και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην.

1CI 10:7 δια πιστιν και φιλοξενιαν εδοθη αυτω υιος εν γηρα, και δι' υπακοης προσηνεγκεν αυτον θυσιαν τω θεω προς το ορος ο εδειξεν αυτω.

0011 1CI 11

1CI 11:1 Δια φιλοξενιαν και ευσεβειαν Λωτ εσωθη εκ Σοδομων, της περιχωρου πασης κριθειας δια πυρος και θειου, προδηλον ποιησας ο δεσποτης, οτι τους ελπίζοντας επ' αυτον ουκ εγκαταλειπει, τους δε ετεροκλινεις υπαρχοντας εις κολασιν και αικισμον τιθησιν.

1CI 11:2 συνεξελθουσης γαρ αυτω της γυναικος ετερογνωμονος υπαρχουσης και ουκ εν ομοιοια, εις τουτο σημειον ετεθη, ωστε γενεσθαι αυτην στηλην αλος εως της ημερας ταυτης, εις το γνωστον εινα πασιν, οτι οι διψυχοι και οι δισταζοντες περι της του θεου δυναμεως εις κριμα και εις σημειωσιν πασαις ταις γενεαις γινονται.

0012 1CI 12

1CI 12:1 Δια πιστιν και φιλοξενιαν εσωθη Ρααβ η πορνη.

1CI 12:2 εκπεμφθεντων γαρ υπο Ιησου του του Ναυη κατασκοπων εις την Ιεριχω, εγνω ο βασιλευς της γης, οτι ηκασιν κατασκοπευσαι την χωραν αυτων, και εξεπεμψεν ανδρας τους συλλημψομενους αυτους, οπως συλλημψθεντες θανατωθωσιν.

1CI 12:3 η ουν φιλοξενος Ρααβ εισδεξαμενη αυτους εκρυσεν εις το υπερων υπο την λινοκαλαμην.

1CI 12:4 επισταθεντων δε των παρα του βασιλεως και λεγοντων: Προς σε εισηλθον οι κατασκοποι της γης ημων: εξαγαγε αυτους, ο γαρ βασιλευς ουτως κελευει, ηδε απεκριθη: Εισηλθον μεν οι ανδρες, ους ζητειτε, προς με, αλλ' ευθεως απηλθον και πορευονται τη οδω: υποδεικνυουσα αυτοις εναλλαξ.

1CI 12:5 και ειπεν προς τους ανδρας: Γινωσκουσα γινωσκω εγω, οτι κυριος ο θεος παραδιδωσιν υμιν την γην ταυτην: ο γαρ φοβος και ο τρομος υμων επεπεσεν τοις κατοικουσιν αυτην. ως εαν ουν γενηται λαβειν αυτην υμας, διασωσατε με και τον οικον του πατρος μου.

1CI 12:6 και ειπαν αυτη: Εσται ουτως, ως ελαλησας ημιν. ως εαν ουν γνωσ παραγινομενους ημας, συναξεις παντας τους σους υπο το στεγος σου, και διασωθησονται: οσοι γαρ εαν ευρεθωσιν εξω της οικιας, απολουνται.

1CI 12:7 και προσεθεντο αυτη δουναι σημειον, οπως εκκρεμαση εκ του οικου αυτης κοκκινον, προδηλον ποιουντες, οτι δια του αιματος του κυριου λυτρωσις εσται πασιν τοις πιστευουσιν και ελπιζουσιν επι τον θεον.

1CI 12:8 ορατε, αγαπητοι, οτι ου μονον πιστις, αλλα και προφητεια εν τη γυναικι γεγονεν.

0013 1CI 13

1CI 13:1 Ταπεινοφρονησωμεν ουν, αδελφοι, αποθεμενοι πασαν αλαζονειαν και τυφος και αφροσυνην και οργας, και ποιησωμεν το γεγραμμενον, λεγει γαρ το πνευμα το αγιον: Μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου μηδε ο ισχυρος εν τη ισχυι αυτου μηδε ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου, αλλ' η ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω, του εκζητειν αυτον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην: μαλιστα μεμνημενοι των λογων του κυριου Ιησου, ους ελαλησεν διδασκων επιεικειαν και μακροθυμιαν.

1CI 13:2 ουτως γαρ ειπεν: Ελεατε, ινα ελεηθητε: αφιετε, ινα αφεθη υμιν: ως ποιειτε, ουτω ποιηθησεται υμιν: ως διδοτε, ουτως δοθησεται υμιν: ως κρινετε, ουτως κριθησεσθε: ως χρηστευεσθε, ουτως χρηστευθησεται υμιν: ω μετρω μετρειτε, εν αυτω μετρηθησεται υμιν.

1CI 13:3 ταυτη τη εντολη και τοις παραγγελμασιν τουτοις στηριξωμεν εαυτους εις το πορευεσθαι υπηκοους οντας τοις αγιοπρεπεσι λογοις αυτου, ταπεινοφρονουντες: φησιν γαρ ο αγιος λογος:

1CI 13:4 Επι τινα επιβλεψω, αλλ' η επι τον πραυν και ησυχιον και τρεμοντα μου τα λογια.

0014 1CI 14

1CI 14:1 Δικαιον ουν και οσιον, ανδρες αδελφοι, υπηκουους ημας μαλλον γενεσθαι τω θεω η τοις εν αλαζονεια και ακαταστασια μυσερου ζηλους αρχηγοις εξακολουθειν.

1CI 14:2 βλαβην γαρ ου την τυχουσαν, μαλλον δε κινδυνον υποισομεν μεγαν, εαν ριψοκινδυνως επιδωμεν εαυτους τοις θελημασιν των ανθρωπων, οιτινες εξακοντιζουσιν εις εριν και στασεις, εις το απαλλοτριωσαι ημας του καλως εχοντος .

1CI 14:3 χρηστευσωμεθα εαυτοις κατα την ευσπλαγγιαν και γλυκυτητα του ποιησαντος ημας .

1CI 14:4 γεγραπται γαρ: Χρηστοι εσονται οικητορες γης, ακακοι δε υπολειφθησονται επ' αυτης: οι δε παρανομουντες εξολεθρευθησονται απ' αυτης:

1CI 14:5 και παλιν λεγει: Ειδον ασεβη υπερυψουμενον και επαιρομενον ως τας κεδρους του Λιβανου: και παρηλθον, και ιδου ουκ ην, και εξεζητησα τον τοπον αυτου, και ουχ ευρον. φυλασσε ακακιαν και ιδε ευθυτητα, οτι εστιν εγκαταλεμμα ανθρωπω ειρηνικω.

0015 1CI 15

1CI 15:1 Τοινυν κολληθωμεν τοις μετ' ευσεβειας ειρηνεουσιν, και μη τοις υποκρισεως βουλομενοις ειρηνην.

1CI 15:2 λεγει γαρ που: Ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα, η δε καρδια αυτων πορρω απεστιν απ' εμου.

1CI 15:3 και παλιν: Τω στοματι αυτων ευλογουσιν, τη δε καρδια αυτων κατηρωντο:

1CI 15:4 και παλιν λεγει: Ηγαπησαν αυτον τω στοματι αυτων και τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτον, η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ' αυτου, ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου.

1CI 15:5 δια τουτο αλαλα γενηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν. και παλιν: Εξολεθρευσαι κυριος παντα τα χειλη τα δολια, γλωσσαν μεγαλορημονα, τους ειποντας: Την γλωσσαν ημων μεγαλυνουμεν, τα χειλη ημων παρ' ημιν εστιν: τις ημων κυριος εστιν;

1CI 15:6 απο της ταλαιπωριας των πτωχων και του στεναγμου των πενητων νυν αναστησομαι, λεγει κυριος: θησομαι εν σωτηριω,

1CI 15:7 παρρησιασομαι εν αυτω.

0016 1CI 16

1CI 16:1 Ταπεινοφρονούντων γαρ εστιν ο Χριστος, ουκ επαίρομενων επι το ποιμνιον αυτου.

1CI 16:2 το σκηπτρον της μεγαλωσυνης του θεου, ο κυριος Ιησους Χριστος, ουκ ηλθεν εν κομπω αλαζονειας ουδε υπερηφανιας, καιπερ δυναμενος, αλλα ταπεινοφρονων, καθως το πνευμα το αγιον περι αυτου ελαλησεν: φησιν γαρ:

1CI 16:3 Κυριε, τις επιστευσεν τη ακοη ημων; και ο βραχιων κυριου τινη απεκαλυφθη; ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου, ως παιδιον, ως ριζα εν γη διψωση: ουκ εστιν αυτω ειδος ουδε δοξα, και ειδομεν αυτον, και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος, αλλα το ειδος αυτου ατιμον, εκλειπον παρα το ειδος των ανθρωπων: ανθρωπος εν πληγη ων και πονω και ειδως φερειν μαλακιαν, οτι απεστραπται το προσωπον αυτου, ητιμασθη και ουκ ελογισθη:

1CI 16:4 ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυναται, και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει:

1CI 16:5 αυτος δε ετραυματισθη δια τας αμαρτιας ημων και μεμαλακισται δια τας ανομιαις ημων. παιδεια ειρηνης ημων επ' αυτον: τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν.

1CI 16:6 παντες ως προβατα επλανηθημεν, ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη:

1CI 16:7 και κυριος παρεδωκεν αυτον υπερ των αμαρτιων ημων, και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα. ως προβατον επι σφαγην ηχθη, και ως αμνος εναντιον του κειραντος αφωνος, ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου. εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη.

1CI 16:8 την γενεαν αυτου τις διηγησεται; οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου.

1CI 16:9 απο των ανομιων του λαου μου ηκει εις θανατον.

1CI 16:10 και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου: οτι ανομιαν ουκ εποιησεν, ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου. και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης .

1CI 16:11 εαν δωτε περι αμαρτιας, η ψυχη υμων οψεται σπερμα μακροβιον.

1CI 16:12 και κυριος βουλεται αφελειν απο του πονου της ψυχης αυτου, δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει, δικαιοσαι δικαιον ευ δουλευοντα πολλοις . και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει.

1CI 16:13 δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα: ανθ' ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου, και εν τοις ανομοις ελογισθη.

1CI 16:14 και αυτος αμαρτιας πολλων ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη.

1CI 16:15 και παλιν αυτος φησιν: Εγω δε ειμι σκωληξ και ουκ ανθρωπος, ονειδος ανθρωπων και εξουθενημα λαου.

1Cl 16:16 παντες ου θεωρουντες με εξεμυκτηρισαν με, ελαλησαν εν χειλεσιν, εκινησαν κεφαλην:
Ηλπισεν επι κυριον, ρυσασθω αυτον, σωσατω αυτον, οτι θελει αυτον.

1Cl 16:17 ορατε, ανδρες αγαπητοι, τις ο υπογραμμος ο δεδομενος ημιν: ει γαρ ο κυριος ουτως
εταπεινοφρονησεν, τι ποιησωμεν ημεις οι υπο τον ζυγον της χαριτος αυτου δι' αυτου ελθοντες;

0017 1CI 17

1CI 17:1 Μιμηται γενωμεθα κακεινων, οιτινες εν δερμασιν αιγειοις και μηλωταις περιεπατησαν κηρυσσοντες την ελευσιν του Χριστου: λεγομεν δε Ηλιαν και Ελισαιε, ετι δε και Ιεζεκιηλ, τους προφητας: προς τουτοις και τους μεμαρτυρημενους .

1CI 17:2 εμαρτυρηθη μεγαλως Αβρααμ και φιλος προσηγορευθη του θεου, και λεγει ατενιζων εις την δοξαν του θεου ταπεινοφρονων: Εγω δε ειμι γη και σποδος .

1CI 17:3 ετι δε και περι Ιωβ ουτως γεγραπται: Ιωβ δε ην δικαιος και αμεμπτος, αληθινος, θεοσεβης, απεχομενος απο παντος κακου.

1CI 17:4 αλλ' αυτος εαυτου κατηγορει λεγων: Ουδεις καθαρος απο ρυπου, ουδ' αν μιας ημερας η ζωη αυτου.

1CI 17:5 Μωυσης πιστος εν ολω τω οικω αυτου εκληθη, και δια της υπηρεσιας αυτου εκρινεν ο θεος Αιγυπτον δια των μαστιγων και των αικισματων αυτων: αλλα κακεινος δοξασθεις μεγαλως ουκ εμεγαλορημονησεν, αλλ' ειπεν εκ της βατου χρηματισμου αυτω διδομενου: Τις ειμι εγω, οτι με πεμπεις; Εγω δε ειμι ισχνοφωνος και βραδυγλωσσος .

1CI 17:6 και παλιν λεγει: Εγω δε ειμι. ατιμις απο κυθρας .

0018 1CI 18

1CI 18:1 Τι δε ειπωμεν επι τω μεμαρτυρημενω Δαυειδ; εφ' ου ειπεν ο θεος: Ευρον ανδρα κατα την καρδιαν μου, Δαυειδ τον του Ιεσσαι, εν ελεει αιωνιω εχρισα αυτον.

1CI 18:2 αλλα και αυτος λεγει προς τον θεον: Ελεησον με, ο θεος, κατα το μεγα ελεος σου, και κατα το πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου.

1CI 18:3 επι πλειον πλυνον με απο της ανομιας μου, και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με: οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω, και η αμαρτια μου ενωπιον μου εστιν διαπαντος .

1CI 18:4 σοι μονω ημαρτον, και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα, οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου, και νικησης εν τω κρινεσθαι σε.

1CI 18:5 ιδου γαρ εν ανομοιαις συνελημφθην, και εν αμαρτιας εκισσησεν με η μητηρ μου.

1CI 18:6 ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας: τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι.

1CI 18:7 ραντιεις με υσσωπω, και καθαρισθησομαι: πλυνεις με και υπερ χιονα λευκανθησομαι.

1CI 18:8 ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην. αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα.

1CI 18:9 αποστρεψον το προσωπον σου απο των αμαρτιων μου, και πασας τας ανομιας μου εξαλειψον.

1CI 18:10 καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι, ο θεος, και πνευμα ευθες εγκαινισον εν τοις εγκατοις μου.

1CI 18:11 μη αποριψης με απο του προσωπου σου, και το πνευμα το αγιον σου μη αντανελης απ' εμου.

1CI 18:12 αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου, και πνευματι ηγεμονικω στηρισον με.

1CI 18:13 διδαξω ανομους τας οδους σου, και ασεβεις επιστρεψουσιν επι σε.

1CI 18:14 ρυσαι με εξ αιματων, ο θεος, ο θεος της σωτηριας μου.

1CI 18:15 αγαλλιασεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου. κυριε, το στομα μου ανοιξεις, και τα χειλη μου αναγγελει την αινεσιν σου.

1CI 18:16 οτι ει ηθελησας θυσιαν, εδωκα αν: ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις .

1CI 18:17 θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον: καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο θεος ουκ εξουθενωσει.

0019 1CI 19

1CI 19:1 Των τοσούτων ουν και τοιούτων ουτως μεμαρτυρημενων το ταπεινοφρον και το υποδεες δια της υπακοης ου μονον ημας, αλλα και τας προ ημων γενεας βελτιους εποησεν, τους τε καταδεξαμενους τα λογια αυτου εν φοβω και αληθεια.

1CI 19:2 πολλων ουν και μεγαλων και ενδοξων μετειληφοτες πραξεων επαναδραμωμεν επι τον εξ αρχης παραδεδομενον ημιν της ειρηνης σκοπον, και ατενισωμεν εις τον πατερα και κτιστην του συμπαντος κοσμου και ταις μεγαλοπρεπεσι και υπερβαλλουσαις αυτου δωρεαις της ειρηνης ευεργεσαις τε κολληθωμεν.

1CI 19:3 ιδωμεν αυτον κατα διανοιαν και εμβλεψωμεν τοις ομμασιν της ψυχης εις το μακροθυμον αυτου βουλημα: νοησωμεν, πως αοργητος υπαρχει προς πασαν την κτισιν αυτου.

0020 1CI 20

1CI 20:1 Οι ουρανοι τη διοικησει αυτου σαλευομενοι εν ειρηνη υποτασσονται αυτω.

1CI 20:2 ημερα τε και νυξ τον τεταγμενον υπ' αυτου δρομον διανουουσιν, μηδεν αλληλοις εμποδιζοντα.

1CI 20:3 ηλιος τε και σεληνη, αστερων τε χοροι κατα την διαταγην αυτου εν ομονοια διχα πασης παρεκβασεως εξελισσουσιν τους επιτεταγμενους αυτοις ορισμους .

1CI 20:4 γη κυοφορουσα κατα το θελημα αυτου τοις ιδιοις καιροις την πανπληθη ανθρωποις τε και θηρσιν και πασιν τοις ουσιν επ' αυτης ζωοις ανατελλει τροφην, μη διχοστατουσα μηδε αλλοιουσα τι των δεδογματισμενων υπ' αυτου.

1CI 20:5 αβυσσων τε ανεξιχνιαστα και νερτερων ανεκδιηγητα κλιματα τοις αυτοις συνεχεται προσταγμασιν.

1CI 20:6 το κυτος της απειρου θαλασσης κατα την δημιουργιαν αυτου συσταθεν εις τας συναγωγας ου παρεκβαινει τα περιτεθειμενα αυτη κλειθρα, αλλα καθως διεταξεν αυτη, ουτως ποιει.

1CI 20:7 ειπεν γαρ: Εως ωδε ηξεις, και τα κυματα σου εν σοι συντριβησεται.

1CI 20:8 ωκεανος απεραντος ανθρωποις και οι μετ' αυτον κοσμοι ταις αυταις ταγαις του δεσποτου διευθυνονται.

1CI 20:9 καιροι εαρινοι και θερινοι και μετοπωρινοι και χειμερινοι εν ειρηνη μεταπαραδιδοασιν αλληλοις .

1CI 20:10 ανεμων σταθμοι κατα τον ιδιον καιρον την λειτουργιαν αυτων απροσκοπως επιτελουσιν: αεναοι τε πηγαι, προς απολαυσιν και υγειαν δημιουργηθειςαι, διχα ελλειψεως παρεχονται τους προς ζωης ανθρωποις μαζους: τα τε ελαχιστα των ζων τας συνελευσεις αυτων εν ομονοια και ειρηνη ποιουνται.

1CI 20:11 ταυτα παντα ο μεγας δημιουργος και δεσποτης των απαντων εν ειρηνη και ομονοια προσεταξεν ειναοι, ευεργετων τα παντα, υπερεκπερισσως δε ημας τους προσπεφυγοτας τοις οικτιρμοις αυτου δια του κυριου ημων Ιησου Χριστου,

1CI 20:12 ω η δοξα και η μεγαλωσυνη εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0021 1CI 21

1CI 21:1 Ορατε, αγαπητοι, μη αι ευεργεσιαι αυτου αι πολλαι γενωνται εις κριμα ημιν, εαν μη αξιως αυτου πολιτευομενοι τα καλα και ευαρεστα ενωπιον αυτου ποιωμεν μεθ' ομονοιας .

1CI 21:2 λεγει γαρ που: Πνευμα κυριου λυχνος ερευνων τα ταμεια της γαστρος:

1CI 21:3 ιδωμεν, πως εγγυς εστιν, και οτι ουδεν λεληθεν αυτον των εννοιων ημων ουδε των διαλογισμων ων ποιουμεθα:

1CI 21:4 δικαιον ουν εστιν μη λειποτακτειν ημας απο του θεληματος αυτου.

1CI 21:5 μαλλον ανθρωποις αφροσι και ανοητοις και επαιρομενοις και εγκουχωμενοις εν αλαζονεια του λογου αυτων προσκοψωμεν η τω θεω.

1CI 21:6 τον κυριον Ιησουν Χριστον, ου το αιμα υπερ ημων εδοθη, εντραπωμεν, τους προηγουμενους ημων αιδεσθωμεν, τους πρεσβυτερους τιμησωμεν, τους νεους παιδευσωμεν την παιδειαν του φοβου του θεου, τας γυναικας ημων επι το αγαθον διορθωσωμεθα.

1CI 21:7 το αξιαγαπητον της αγνειας ηθος ενδειξασθωσαν, το ακεραιον της πραυτητος αυτων βουλημα αποδειξατωσαν, το επεικες της γλωσσης αυτων δια της σιγης φανερον ποιησατωσαν, την αγαπην αυτων μη κατα προσκλισεις, αλλα πασιν τοις φοβουμενοις τον θεον οσιως ισηνπαρεχετωσαν.

1CI 21:8 τα τεκνα ημων της εν Χριστω παιδειας μεταλαμβανετωσαν: μαθετωσαν, τι ταπεινοφροσυνη παρα θεω ισχυει, τι αγαπη αγνη παρα θεω δυναται, πως ο φοβος αυτου καλος και μεγας και σωζων παντας τους εν αυτω οσιως αναστρεφομενους εν καθαρα διανοια.

1CI 21:9 ερευνητης γαρ εστιν εννοιων και ενθυμησεων: ου η πνοη αυτου εν ημιν εστιν, και οταν θελη, ανελει αυτην.

0022 1CI 22

1CI 22:1 Ταυτα δε παντα βεβαιοι η εν Χριστω πιστις: και γαρ αυτος δια του πνευματος του αγιου ουτως προσκαλειται ημας: Δευτε, τεκνα ακουσατε μου, φοβον κυριου διδάξω υμας .

1CI 22:2 τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωνη, αγαπων ημερας ιδειν αγαθασ;

1CI 22:3 παυσον την γλωσσαν σου απο κακου, και χειλη σου του μη λαλησαι δολον.

1CI 22:4 εκκλινον απο κακου, και ποιησον αγαθον.

1CI 22:5 ζητησον ειρηνην, και διωξον αυτην:

1CI 22:6 οφθαλμοι κυριου επι δικαιους, και ωτα αυτου προς δεησιν αυτων: προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα, του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων.

1CI 22:7 εκεκραξεν ο δικαιος, και ο κυριος εισηκουσεν αυτου, και εκ πασων των θλιψεων αυτου ερυσατο αυτον.

1CI 22:8 Πολλαι αι μαστιγες του αμαρτωλου, τους δε ελπιζοντας επι κυριον ελεος κυκλωσει.

0023 1CI 23

1CI 23:1 Ο οικτιρμών κατά πάντα και ευεργετικός πατήρ έχει σπλαγχνα επί τους φοβούμενους αὐτόν, ἥπιως τε καὶ προσηγώς τὰς χάριτας αὐτοῦ ἀποδίδει τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ ἀπλή διάνοια.

1CI 23:2 Διὸ μὴ διψυχόμεν, μηδὲ ἰνδαλλεσθῶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς υπερβαλλούσαις καὶ ἐνδοξοῖς δωρεαῖς αὐτοῦ.

1CI 23:3 Πορρῶ γενεσθῶ ἀφ' ἡμῶν ἡ γραφὴ αὕτη, ὅπου λέγει: Ταλαιπῶροι εἰσὶν οἱ διψυχοὶ, οἱ δισταζόντες τῇ ψυχῇ, οἱ λεγόντες: Ταῦτα ἠκουσαμεν καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἴδου, γεγηρακάμεν, καὶ οὐδὲν ἡμῖν τούτων συνέβηκεν.

1CI 23:4 ὦ ἀνοήτοι, συμβάλετε ἑαυτοὺς ξύλω: λάβετε ἀμπέλον: πρῶτον μὲν φύλλοροει, εἶτα βλαστός γίνεταί, εἶτα φύλλον, εἶτα ἀνθός, καὶ μετὰ ταῦτα ὀμφάξ, εἶτα σταφύλη παρεστηκυῖα. ὁρατε, ὅτι ἐν καιρῷ ὀλίγῳ εἰς πεπειρόν κατάντα ὁ καρπὸς τοῦ ξύλου.

1CI 23:5 ἐπ' ἀληθείας ταχύ καὶ ἐξαίφνης τελειωθήσεται τὸ βούλημα αὐτοῦ, συνέπιμαρτυροῦσης καὶ τῆς γραφῆς, ὅτι ταχύ ἤξει καὶ οὐ χρονίει, καὶ ἐξαίφνης ἤξει ὁ κύριος εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἅγιος, ὃν ὑμεῖς προσδοκατε.

0024 1CI 24

1CI 24:1 Κατανοησωμεν, αγαπητοι, τως ο δεσποτης επιδεικνυται διηνεκως ημιν την μελλουσαν αναστασιν εσεσθαι, ης την απαρχην εποιησατο τον κυριον Ιησουν Χριστον εκ νεκρων αναστησας .

1CI 24:2 ιδωμεν, αγαπητοι, την κατα καιρον γινομενην αναστασιν.

1CI 24:3 ημερα και νυξ αναστασιν ημιν δηλουσιν: κοιμαται η νυξ, ανισταται η ημερα: η ημερα απεισιν, νυξ επερχεται.

1CI 24:4 λαβωμεν τους καρπους: ο σπορος τως και τινα τροπον γινεται;

1CI 24:5 εξηλθεν ο σπειρων και εβαλεν εις την γην εκαστον των σπερματων, ατινα πεσοντα εις την γην ξηρα και γυμνα διαλυεται: ειτ' εκ της διαλυσεως η μεγαλειοτης της προνοιας του δεσποτου ανιστησιν αυτα, και εκ του ενος πλειονα αυξει και εκφερει καρπον.

0025 1CI 25

1CI 25:1 Ιδωμεν το παραδοξον σημειον το γινομενον εν τοις ανατολικοις τοποις, τουτεστιν τοις περι την Αραβιαν.

1CI 25:2 ορνεον γαρ εστιν, ο προσονομαζεται φοινιξ: τουτο μονογενες υπαρχον ζη ετη πεντακοσια, γενομενον τε ηδη προς απολυσιν του αποθανειν αυτο, σηκον εαυτω ποιει εκ λιβανου και σμυρνης και των λοιπων αρωματων, εις ον πληρωθεντος του χρονου εισερχεται και τελευτα.

1CI 25:3 σηπομενης δε της σαρκος σκωληξ τις γενναται, ος εκ της ικμαδος του τετελευτηκοτος ζωου ανατρεφομενος πτεροφυει: ειτα γενναιος γενομενος αιρει τον σηκον εκεινον, οπου τα οστα του προγεγονοτος εστιν, και ταυτα βασταζων διανυει απο της Αραβικης χωρας εως της Αιγυπτου εις την λεγομενην Ηλιουπολιν,

1CI 25:4 και ημερας, βλεποντων παντων, επιπτας επι τον του ηλιου βωμον τιθησιν αυτα και ουτως εις τουπισω αφορμα.

1CI 25:5 οι ουν ιερεις επισκεπτονται τας αναγραφας των χρονων και ευρισκουσιν αυτον πεντακοσιοστου ετους πεπληρωμενου εληλυθεναι.

0026 1CI 26

1CI 26:1 Μεγα και θαυμαστον ουν νομιζομεν ειναι, ει ο δημιουργος των απαντων αναστασιν ποιησεται των οσιως αυτω δουλευσαντων εν πεποιθησει πιστεως αγαθης, οπου και δι' ορνεου δεικνυσιν ημιν το μεγαλειον της επαγγελιας αυτου;

1CI 26:2 λεγει γαρ που: Και εξαναστησεις με, και εξομολογησομαι σοι, και: Εκοιμηθην και υπνωσα, εξηγερθην, οτι συ μετ' εμου ει.

1CI 26:3 και παλιν Ιωβ λεγει: Και αναστησεις την σαρκα μου ταυτην την αναντλησασαν ταυτα παντα.

0027 1CI 27

1CI 27:1 Ταυτη ουν τη ελπιδι προσδεδεσθωσαν αι ψυχαι ημων τω πιστω εν ταις επαγγελιας και τω δικαιω εν τοις κριμασιν.

1CI 27:2 ο παραγγελιας μη ψευδεσθαι, πολλω μαλλον αυτος ου ψευσεται: ουδεν γαρ αδυνατον παρα τω θεω ει μη το ψευσασθαι.

1CI 27:3 αναζωπυρησατω ουν η πιστις αυτου εν ημιν, και νοησωμεν οτι παντα εγγυς αυτω εστιν:

1CI 27:4 εν λογω της μεγαλωσυνης αυτου συνεστησατο τα παντα, και εν λογω δυναται αυτα καταστρεψαι.

1CI 27:5 Τις ερει αυτω: Τι εποιησας; η τις αντιστησεται τω κρατει της ισχυος αυτου; οτε θελει και ως θελει ποιησει παντα, και ουδεν μη παρελθη των δεδογματισμενων υπ' αυτου.

1CI 27:6 παντα ενωπιον αυτου εισιν, και ουδεν λεληθεν την βουλην αυτου,

1CI 27:7 ει οι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου, ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελει το στερεωμα: η ημερα τη ημερα ερευγεται ρημα, και νυξ νυκτι αναγγελει γνωσιν: και ουκ εισιν λογοι ουδε λαλιαι, ων ουχι ακουονται αι φωναι αυτων.

0028 1CI 28

1CI 28:1 Παντων ουν βλεπομενων και ακουομενων, φοβηθωμεν αυτον, και απολιπωμεν φαυλων εργαων μιαρας επιθυμιας, ινα τω ελεει αυτου σκεπασθωμεν απο των μελλοντων κριματων:

1CI 28:2 που γαρ τις ημων δυναται φυγειν απο της κραταιας χειρος αυτου; ποιος δε κοσμος δεξεται τινα των αυτομολουντων απ' αυτου;

1CI 28:3 λεγει γαρ που το γραφειον: Που αφηξω και που κρυβησομαι απο του προσωπου σου; εαν αναβω εις τον ουρανον, συ εκει ει: εαν απελθω εις τα εσχατα της γης, εκει η δεξια σου: εαν καταστρωσω εις τας αβυσσους, εκει το πνευμα σου.

1CI 28:4 ποι ουν τις απελθη η που αποδραση απο του τα παντα εμπεριεχοντος;

0029 1CI 29

1CI 29:1 Προσελθωμεν ουν αυτω εν οσιοτητι ψυχης, αγνας και αμιαντους χειρας αιροντες προς αυτον, αγαπωντες τον επιεικη και ευσπλαγγνον πατερα ημων, ος εκλογης μερος ημας εποιησεν εαυτω.

1CI 29:2 ουτω γαρ γεγραπται: Οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη, ως διεσπειρεν υιους Αδαμ, εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου. εγενηθη μερις κυριου λαος αυτου Ιακωβ, σχοινισμα κληρονομιας αυτου Ισραηλ.

1CI 29:3 και εν ετερω τοπω λεγει: Ιδου, κυριος λαμβανει εαυτω εθνος εκ μεσου εθνων, ωσπερ λαμβανει ανθρωπος την απαρχην αυτου της αλω: και εξελευσεται εκ του εθνους εκεινου αγια αγιων.

0030 1CI 30

1CI 30:1 Αγίου ουν μερις υπαρχοντες ποιησωμεν τα του αγιασμου παντα, φευγοντες καταλαλιας, μιαρας τε και αναγνους συμπλοκας, μεθας τε και νεωτερισμους και βδελυκτας επιθυμιας, μυσεραν μοιχειαν, βδελυκτην υπερηφανιαν.

1CI 30:2 Θεος γαρ, φησιν, υπερηφανοις αντιτασεται, ταπεινοις δε διδωσιν χαριν.

1CI 30:3 κολληθωμεν ουν εκεινοις, οις η χαρις απο του θεου δεδοται: ενδυσωμεθα την ομονοιαν ταπεινοφρονουντες, εγκρατευομενοι, απο παντος ψιθυρισμου και καταλαλιας πορρω εαυτους ποιουντες, εργοις δικαιομενοι, μη λογοις .

1CI 30:4 λεγει γαρ: Ο τα πολλα λεγων και αντακουσεται: η ο ευλαλος οιεται ειναι δικαιος;

1CI 30:5 ευλογημενος γεννητος γυναικος ολιγοβιος . μη πολυς εν ρημασιν γινου.

1CI 30:6 ο επαиноς ημων εστω εν θεω και μη εξ αυτων: αυτεπαινετους γαρ μισει ο θεος .

1CI 30:7 η μαρτυρια της αγαθης πραξεως ημων διδοσθω υπ' αλλων, καθως εδοθη τοις πατρασιν ημων τοις δικαιοις .

1CI 30:8 θρασος και αυθαδεια και τολμα τοις κατηραμενοις υπο του θεου: επιεικεια και ταπεινοφροσυνη και πραυτης παρα τοις ηυλογημενοις υπο του θεου.

0031 1CI 31

1CI 31:1 Κολληθωμεν ουν τη ευλογια αυτου και ιδωμεν, τινες αι οδοι της αυλογιας .
ανατυλιζωμεν τα απ' αρχης γενομενα.

1CI 31:2 τινος χαριν ηυλογηθη ο πατηρ ημων Αβρααμ, ουχι δικαιοσυνην και αληθειαν δια
πιστεως ποιησας;

1CI 31:3 Ισαακ μετα πεποιθησεως γινωσκων το μελλον ηδεως προσηγετο θυσια.

1CI 31:4 Ιακωβ μετα ταπεινοφροσυνης εξεχωρησεν της γης αυτου δι' αδελφον και επορευθη προς
Λαβαν και εδουλευσεν, και εδοθη αυτω το δωδεκασκηπτρον του Ισραηλ.

0032 1CI 32

1CI 32:1 Ο εαν τις καθ' εν εκαστον ειλικρινως κατανοηση, επιγνωσεται μεγαλεια των υπ' αυτου δεδομενων δωρεων.

1CI 32:2 εξ αυτου γαρ ιερεις και Λευιται παντες οι λειτουργουντες τω θυσιαστηριω του θεου: εξ αυτου ο κυριος Ιησους το κατα σαρκα: εξ αυτου βασιλεις και αρχοντες και ηγουμενοι κατα τον Ιουδαν: τα δε λοιπα σκηπτρα αυτου ουκ εν μικρα δοξη υπαρχουσιν, ως επαγγειλαμενου του θεου, οτι εσται το σπερμα σου ως οι αστερες του ουρανου.

1CI 32:3 παντες ουν εδοξασθησαν και εμεγαλυνθησαν ου δι' αυτων η των εργαων αυτων η της δικαιοπραγιας ης κατειργασαντο, αλλα δια του θεληματος αυτου.

1CI 32:4 και ημεις ουν, δια θεληματος αυτου εν Χριστω Ιησου κληθεντες, ου δι' εαυτων δικαιουμεθα, ουδε δια της ημετερας σοφιας η συνεσεως η ευσεβειας η εργαων ων κατειργασαμεθα εν οσιοτητι καρδιας, αλλα δια της πιστεως, δι' ης παντας τους απ' αιωνος ο παντοκρατωρ θεος εδικαιωσεν: ω εστω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0033 1CI 33

1CI 33:1 Τι ουν ποιησωμεν, αδελφοι; αργησωμεν απο της αγαθοποιιας και εγκαταλιπωμεν την αγαπην; μηθαμωσ τουτο εασαι ο δεσποτης εφ' ημιν γε γενηθηναι, αλλα σπευσωμεν μετα εκτενειας και προθυμιας παν εργον αγαθον επιτελειν.

1CI 33:2 αυτος γαρ ο δημιουργος και δεσποτης των απαντων επι τοις εργοις αυτου αγαλλιαται.

1CI 33:3 τω γαρ παμμεγεθεστατω αυτου κρατει ουρανοους εστηρισεν και τη ακαταληπτω αυτου συνεσει διεκοσμησεν αυτους: γην τε διεχωρισεν απο του περιεχοντος αυτην υδατος και ηδρασεν επι τον ασφαλη του ιδιου βουληματος θεμελιον: τα τε εν αυτη ζωα φοιτωντα τη εαυτου διαταξει εκελευσεν ειναι: θαλασσαν και τα εν αυτη ζωα προετοιμασας ενεκλεισεν τη εαυτου δυναμει.

1CI 33:4 επι πασι το εξοχωτατον και παμμεγεθες κατα διανοιαν, ανθρωπον, ταις ιεραις και αμωμοις χερσιν επλασεν της εαυτου εικονος χαρακτηρα.

1CI 33:5 ουτως γαρ φησιν ο θεος: Ποιησωμεν ανθρωπον κατ' εικονα και καθ' ομοιωσιν ημετεραν: και εποιησεν ο θεος τον ανθρωπον, αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους .

1CI 33:6 ταυτα ουν παντα τελειωσας επηνεσεν αυτα και ηυλογησεν και ειπεν: Αυξανεσθε και πληθυνεσθε.

1CI 33:7 ιδωμεν, οτι εν εργοις αγαθοις παντες εκοσμηθησαν οι δικαιοι, και αυτος δε ο κυριος εργοις αγαθοις εαυτον κοσμησας εχαρη.

1CI 33:8 εχοντες ουν τουτον τον υπογραμμον ακνωσ προσελθωμεν τω θεληματι αυτου: εξ ολης της ισχυος ημων αργασωμεθα εργον δικαιοσυνης .

0034 1CI 34

1CI 34:1 Ο αγαθος εργατης μετα παρρησιας λαμβανει τον αρτον του εργου αυτου, ο νωθρος και παρειμενος ουκ αντοφθαλμει τω εργοπαρεκτη αυτου.

1CI 34:2 δεον ουν εστιν προθυμους ημας ειναι εις αγαθοποιαν: εξ αυτου γαρ εστιν τα παντα.

1CI 34:3 προλεγει γαρ ημιν: Ιδου ο κυριος, και ο μισθος αυτου προ προσωπου αυτου, αποδουναι εκαστω κατα το εργον αυτου.

1CI 34:4 προτρεπεται ουν ημας πιστευοντας εξ ολης της καρδιας επ' αυτω, μη αργους μηδε παρειμενους ειναι επι παν εργον αγαθον.

1CI 34:5 το καυχημα ημων και η παρρησια εστω εν αυτω: υποτασσωμεθα τω θεληματι αυτου: κατανοησωμεν το παν πληθος των αγγελων αυτου, πως τω θεληματι αυτου λειτουργουσιν παρεστωτες .

1CI 34:6 λεγει γαρ η γραφη: Μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω, και χιλιαι χιλιαδες ελειτουργουν αυτω, και εκεκραγον, Αγιος, αγιος, αγιος κυριος σαβαωθ, πληρης πασα η κτισις της δοξης αυτου.

1CI 34:7 και ημεις, ουν, εν ομονοια επι το αυτο συναχθεντες τη συνειδησει, ως εξ ενος στοματος βοησωμεν προς αυτον εκτενωσ εις το μετοχους ημας γενεσθαι των μεγαλων και ενδοξων επαγγελιων αυτου.

1CI 34:8 λεγει γαρ: Οφθαλμος ουκ ειδεν, και ους ουκ ηκουσεν, και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη, οσα ητοιμασεν κυριος τοις υπομενουσιν αυτον.

0035 1CI 35

1CI 35:1 Ως μακαρια και θαυμαστα τα δωρα του θεου, αγαπητοι.

1CI 35:2 ζωη εν αθανασια, λαμπροτης εν δικαιοσυνη, αληθεια εν παρρησια, πιστις εν πεποιθησει, εγκρατεια εν αγιασμο: και ταυτα υπεπιπτεν παντα υπο την διανοιαν ημων.

1CI 35:3 τινα ουν αρα εστιν τα ετοιμαζομενα τοις υπομενουσιν; ο δημιουργος και πατηρ των αιωνων ο παναγιος αυτος γινωσκει την ποσοτητα και την καλλονην αυτων.

1CI 35:4 ημεις ουν αγωνισωμεθα ευρεθηναι εν τω αριθμω των υπομενοντων, οτως μεταλαβωμεν των επηγγελμενων δωρεων.

1CI 35:5 πως δε εσται τουτο, αγαπητοι; εαν εστηριγμενη η η διανοια ημων πιστως προς τον θεον, εαν εκζητωμεν τα ευαρεστα και ευπροσδεκτα αυτω, εαν επιτελεσωμεν τα ανηκοντα τη αμωμω βουλησει αυτου, και ακολουθησωμεν τη οδω της αληθειας, απορριψαντες αφ' εαυτων πασαν αδικιαν και πονηριαν, πλεονεξιαν, ερεις, κακοηθειας τε και δολους, ψιθυρισμους τε και καταλαλιας, θεοστυγιαν, υπερηφανιαν τε και αλαζονειαν, κενοδοξιαν τε και αφιλοξενιαν.

1CI 35:6 ταυτα γαρ οι πρασσοντες στυγητοι τω θεω υπαρχουσιν: ου μονον δε οι πρασσοντες αυτα, αλλα και οι συνευδοκουντες αυτοις .

1CI 35:7 λεγει γαρ η γραφη: Τω δε αμαρτωλω ειπεν ο θεος: Ινατι συ διηγη τα δικαιωματα μου, και αναλαμβανεις την διαθηκην μου επι στοματος σου;

1CI 35:8 συ δε εμισησας παιδειαν και εξεβαλες τους λογους μου εις τα οπισω. ει εθεωρεις κλεπτην, συνετρεχες αυτω, και μετα μοιχων την μεριδα σου ετιθεις . το στομα σου επλεονασεν κακιαν, και η γλωσσα σου περιεπλεκεν δολιοτητα. καθημενος κατα του αδελφου σου κατελαλεις, και κατα του υιου της μητρος σου ετιθεις σκανδαλον.

1CI 35:9 ταυτα εποιησας, και εσιγνσα: υπελαβες, ανομε, οτι εσομαι σοι ομοιος .

1CI 35:10 ελεγξω σε και παραστησω σε κατα προσωπον σου.

1CI 35:11 συνετε δη ταυτα, οι επιλανθανομενοι του θεου, μηποτε αρπαση ως λεων, και μη η ο ρυομενος .

1CI 35:12 θυσια αινεσεως δοξασει με, και εκει οδος, η δειξω αυτω το σωτηριον του θεου.

0036 1CI 36

1CI 36:1 Αυτη η οδος, αγαπητοι, εν η ευρομεν το σωτηριον ημων, Ιησουν Χριστον, τον αρχιερα των προσφορων ημων, τον προστατην και βοηθον της ασθενειας ημων.

1CI 36:2 δια τουτου ατενιζομεν εις τα υψη των ουρανων, δια τουτου ενοπτριζομεθα την αμωμον και υπερτατην οψιν αυτου, δια τουτου ηνεωχθησαν ημων οι οφθαλμοι της καρδιας, δια τουτου η ασυνετος και εσκοτωμενη διανοια ημων αναθαλλει εις το φως, δια τουτου ηθελησεν ο δεσποτης της αθανατου γνωσεως ημας γευσασθαι, ος ων απαυγασμα της μεγαλωσυνης αυτου, τοσουτω μειζων εστιν αγγελων, οσω διαφορωτερον ονομα κεκληρονομηκεν.

1CI 36:3 γεγραπται γαρ ουτως: Ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα.

1CI 36:4 επι δε τω υιω αυτου ουτως ειπεν ο δεσποτης . Υιος μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηκα σε: αιτησαι παρ' εμου, και δωσω σοι εθνη την κληρονομιαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης .

1CI 36:5 και παλιν λεγει προς αυτον: Καθου εκ δεξιων μου, εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου.

1CI 36:6 τινες ουν οι εχθροι; οι φαυλοι και αντιτασσομενοι τω θεληματι αυτου.

0037 1CI 37

1CI 37:1 Στρατευσώμεθα ουν, ανδρες αδελφοι, μετα πασης εκτενειας εν τοις αμωμοις προσταγμασιν αυτου.

1CI 37:2 κατανοησώμεν τους στρατευομενους τοις ηγουμενοις ημων, πως ευτακτως, πως εκτικως, πως υποτεταγμενως επιτελουσιν τα διατασσομενα.

1CI 37:3 ου παντες εισιν επαρχοι ουδε χιλιαρχοι ουδε εκατονταρχαι ουδε πενηκονταρχοι ουδε το καθεξης, αλλ' εκαστος εν τω ιδιω ταγματι τα επιτασσομενα υπο του βασιλεως και των ηγουμενων επιτελει.

1CI 37:4 οι μεγαλοι διχα των μικρων ου δυνανται ειναι, ουτε οι μικροι διχα των μεγαλων: συγκρασις τις εστιν εν πασιν, και εν τουτοις χρησις .

1CI 37:5 λαβωμεν το σωμα ημων: η κεφαλη διχα των ποδων ουδεν εστιν, ουτως ουδε οι ποδες διχα της κεφαλης: τα δε ελαχιστα μελη του σωματος ημων αναγκαια και ευχρηστα εισιν ολω τω σωματι: αλλα παντα συνπνει και υποταγη μια χρηται εις το σωζεσθαι ολον το σωμα.

0038 1CI 38

1CI 38:1 Σωζεσθω ουν ημων ολον το σωμα εν Χριστω Ιησου, και υποτασσεσθω εκαστος τω πλησιον αυτου, καθως ετεθη εν τω χαρισματι αυτου.

1CI 38:2 ο ισχυρος τημελειτω τον ασθενη, ο δε ασθενης εντρεπεσθω τον ισχυρον: ο πλουσιος επιχορηγειτω τω πτωχω, ο δε πτωχος ευχαριστειτω τω θεω, οτι εδωκεν αυτω, δι' ου αναπληρωθη αυτου το υστερημα: ο σοφος ενδεικνυσθω την σοφιαν αυτου μη εν λογοις, αλλ' εν εργοις αγαθοις: ο ταπεινοφρωνων μη εαυτω μαρτυρειτω, αλλ' εατω υφ' ετερου εαυτον μαρτυρεισθαι: ο αγνος εν τη σαρκι μη αλαζονευεσθω, γινωσκων οτι ετερος εστιν ο επιχορηγων αυτω την εγκρατειαν.

1CI 38:3 αναλογισωμεθα ουν, αδελφοι, εκ ποιιας υλης εγενηθημεν, ποιοι και τινες εισηλθαμεν εις τον κοσμον, εκ ποιου ταφου και σκοτους ο πλασας ημας και δημιουργησας εισηγαγεν εις τον κοσμον αυτου, προετοιμασας τας ευεργεσιας αυτου, πριν ημας γεννηθηναι.

1CI 38:4 ταυτα ουν παντα εξ αυτου εχοντες οφειλομεν κατα παντα ευχαριστειν αυτω: ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0039 1CI 39

1CI 39:1 Αφρονες και ασυνετοι και μωροι και απαιδευτοι χλευαζουσιν ημας και μυκτηριζουσιν, εαυτους βουλομενοι επαιρεσθαι ταις διανοιαις αυτων.

1CI 39:2 τι γαρ δυναται θνητος; η τις ισχυς γηγενους;

1CI 39:3 γεγραπται γαρ: Ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου, αλλ' η αυραν και φωνην ηκουον:

1CI 39:4 Τι γαρ; μη καθαρως εσται βροτος εναντι κυριου; η απο των εργαων αυτου αμεμπτος ανηρ, ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει, κατα δε αγγελων αυτου σκολιον τι επενοησεν;

1CI 39:5 ουρανος δε ου καθαρως ενωπιον αυτου: εα δε, οι κατοικουντες οικιας πηλινας, εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πηλου εσμεν: επαισεν αυτους σητος τροπον, και απο πρωιθεν εως εσπερας ουκ ετι εισιν: παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απωλοντο.

1CI 39:6 ενεφυσησεν αυτοις, και ετελευτησαν παρα το μη εχειν αυτους σοφιαν.

1CI 39:7 επικαλεσαι δε, ει τις σοι υπακουσεται, η ει τινα αγιων αγγελων οψη: και γαρ αφρονα αναιρει οργη, πεπλανημενον δε θανατοι ζηλος .

1CI 39:8 εγω δε εωρακα αφρονας ριζας βαλλοντας, αλλ' ευθεως εβρωθη αυτων η διαιτα.

1CI 39:9 πορρω γενοιτο οι υιοι αυτων απο σωτηριας: κολαβρισθεισαν επι θυραις ησσονων, και ουκ εσται ο εξαιρουμενος: α γαρ εκεινοις ητοιμασται, δικαιοι εδονται, αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται.

**0040 1CI Mat_1:1-25 CI Matthew:1 ?????????? ??? ????? ??????
???????, ??? ?????????????? ??? ?? ????? ??? ...**

1CI Matthew:3 που τε και δια τινων επιτελεισθαι θελει, αυτος ωρισεν τη υπερτατω αυτου βουλησει, ιν' οσιως παντα γινομενα εν ευδοκησει ευπροσδεκτα ειη τω θεληματι αυτου.

1CI Matthew:4 ?? ??? ????? ?????????????????? ??????? ?????????? ??? ?????????? ?????? ?????????????? ?? ??? ??????????: ????? ??? ?????????? ??? ?????????? ?????????????????? ?? ??????????????????. 1 CI Matthew:5 ?? ??? ?????????? ?????? ?????????????? ?????????? ??????, ??? ????? ?????????? ?????? ? ?????? ?????????????????, ??? ?????????? ?????? ?????????? ??????????????: ? ?????? ?????????? ?????? ?????????? ????????????????? ?????????.

0041 1 CI 41

1CI 41:1 Εκαστος ημων, αδελφοι, εν τω ιδιω ταγματι ευαριστητω τω θεω εν αγαθη συνειδησει υπαρχων, μη παρεκβαινων τον ωρισμενον της λειτουργιας αυτου κανονα, εν σεμνοτητι.

1CI 41:2 ου πανταχου, αδελφοι, προσφερονται θυσιαι ενδελεχισμου η ευχων η περι αμαρτιας και πλημμελειας, αλλ' η εν Ιερουσαλημ μονη: κακει δε ουκ εν παντι τοπω προσφερεται, αλλ' εμπροσθεν του ναου προς το θυσιαστηριον, μωμοσκοπηθεν το προσφερομενον δια του αρχιερεως και των προειρημενων λειτουργων.

1CI 41:3 οι ουν παρα το καθηκον της βουλησεως αυτου ποιουντες τι θανατον το προστιμον εχουσιν.

1CI 41:4 ορατε, αδελφοι: οσω πλειονος κατηξιωθημεν γνωσεως, τοσουτω μαλλον υποκειμεθα κινδυνω.

0042 1CI 42

1CI 42:1 Οι αποστολοι ημιν ευηγγελισθησαν απο του κυριου Ιησου Χριστου, Ιησους ο Χριστος απο του θεου εξεπεμφθη.

1CI 42:2 ο Χριστος ουν απο του θεου και οι αποστολοι απο του Χριστου: εγενοντο ουν αμφοτερα ευτακτως εκ θεληματος θεου.

1CI 42:3 παραγγελιας ουν λαβοντες και πληροφορηθεντες δια της αναστασεως του κυριου ημων Ιησου Χριστου και πιστωθεντες εν τω λογω του θεου, μετα πληροφοριας πνευματος αγιου εξηλθον ευαγγελιζομενοι, την βασιλειαν του θεου μελλειν ερχεσθαι.

1CI 42:4 κατα χωρας ουν και πολεις κηρυσσοντες καθιστανον τας απαρχας αυτων, δοκιμασαντες τω πνευματι, εις επισκοπους και διακονους των μελλοντων πιστευειν.

1CI 42:5 και τουτο ου καινωσ: εκ γαρ δη πολλων χρονων εγεγραπτο περι επισκοπων και διακονων. ουτως γαρ που λεγει η γραφη: Καταστησω τους επισκοπους αυτων εν δικαιοσυνη και τους διακονους αυτων εν πιστει.

0043 1CI 43

1CI 43:1 Και τι θαυμαστον, ει οι εν Χριστω πιστευθεντες παρα θεου εργον τοιουτο κατεστησαν τους προειρημενους; οπου και ο μακαριος πιστος θεραπων εν ολω τω οικω Μωυσης τα διατεταγμενα αυτω παντα εσημειωσατο εν ταις ιεραις βιβλίοις, ω και επηκολουθησαν οι λοιποι προφηται, συνεπιμαρτυρουντες τοις υπ' αυτου νενομοθετημενοις .

1CI 43:2 εκεινος γαρ, ζηλου εμπεσοντος περι της ιερωσυνης και στασιαζουσων των φυλων, οποια αυτων ειη τω ενδοξω ονοματι κεκοσμημενη, εκελευσεν τους δωδεκα φυλαρχους προσενεγκειν αυτω ραβδους επιγεγραμμενας εκαστης φυλης κατ' ονομα: και λαβων αυτας εδησεν και εσφραγισεν τοις δακτυλίοις των φυλαρχων, και απεθετο αυτας εις την σκηνην του μαρτυριου επι την τραπεζαν του θεου.

1CI 43:3 και κλεισας την σκηνην εσφραγισεν τας κλειδας ωσαυτως και τας ραβδους,

1CI 43:4 και ειπεν αυτοις: Ανδρες αδελφοι, ης αν φυλης η ραβδος βλαστηση, ταυτην εκλελεκται ο θεος εις το ιερατευειν και λειτουργειν αυτω.

1CI 43:5 πρωιας δε γενομενης συνεκαλεσεν παντα τον Ισραηλ, τας εξακοσιας χιλιαδας των ανδρων, και επεδειξατο τοις φυλαρχοις τας σφραγιδας, και ηνοιξεν την σκηνην του μαρτυριου και προειλεν τας ραβδους: και ευρεθη η ραβδος Ααρων ου μονον βεβλαστηκυια, αλλα και καρπον εχουσα.

1CI 43:6 τι δοκειτε, αγαπητοι; ου προηδει Μωυσης τουτο μελλειν εσεσθαι; μαλιστα ηδει: αλλ' ινα μη ακαταστασια γενηται εν τω Ισραηλ, ουτως εποιησεν, εις το δοξασθηναι το ονομα του αληθινου και μονου θεου: ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0044 1CI 44

1CI 44:1 Και οι αποστολοι ημων εγωσαν δια του κυριου ημων Ιησου Χριστου, οτι ερις εσται επι του ονοματος της επισκοπης .

1CI 44:2 δια ταυτην ουν την αιτιαν προγνωσιν ειληφοτες τελειαν κατεστησαν τους προειρημενους, και μεταξυ επινομην δεδωκασιν, οπως, εαν κοιμηθωσιν, διαδεξωνται ετεροι δεδοκιμασμενοι ανδρες την λειτουργιαν αυτων.

1CI 44:3 τους ουν κατασταθεντας υπ' εκεινων η μεταξυ υφ' ετερων ελλογιμων ανδρων συνευδοκησασης της εκκλησιας πασης, και λειτουργησαντας αμεμπτως τω ποιμνιω του Χριστου μετα ταπεινοφροσυνης, ησυχως και αβανασως, μεμαρτυρημενους τε πολλοις χρονις υπο παντων, τουτους ου δικαιως νομιζομεν αποβαλλεσθαι της λειτουργιας .

1CI 44:4 αμαρτια γαρ ου μικρα ημιν εσται, εαν τους αμεμπτως και οσιως προσενεγκοντας τα δωρα της επισκοπης αποβαλωμεν.

1CI 44:5 μακαριοι οι προοδοιπορησαντες πρεσβυτεροι, οιτινες εγκαρπον και τελειαν εσχον την αναλυσιν: ου γαρ ευλαβουνται μη τις αυτους μεταστηση απο του ιδρυμενου αυτοις τοπου.

1CI 44:6 ορωμεν γαρ, οτι ενιους υμεις μετηγαγετε καλως πολιτευομενους εκ της αμεμπτως αυτοις τετιμημενης λειτουργιας .

0045 1CI 45

1CI 45:1 Φιλονεικοι εστε, αδελφοι, και ζηλωται περι των ανηκοντων εις σωτηριαν.

1CI 45:2 εγκεκυφατε εις τας ιερας γραφας, τας αληθεις, τας δια του πνευματος του αγιου.

1CI 45:3 επιστασθε, οτι ουδεν αδικον ουδε παραπεποιημενον γεγραπται εν αυταις . ουχ ευρησετε δικαιους αποβεβλημενους απο οσιων ανδρων.

1CI 45:4 εδιωχθησαν δικαιοι, αλλ' υπο ανομων. εφυλακισθησαν, αλλ' υπο ανοσιων: ελιθασθησαν υπο παρανομων: απεκτανθησαν υπο των μιaron και αδικον ζηλον ανειληφοτων.

1CI 45:5 ταυτα πασχοντες ευκλεως ηνεγκαν.

1CI 45:6 τι γαρ ειπωμεν, αδελφοι; Δανιηλ υπο των φοβουμενων τον θεον εβληθη εις λακκον λεοντων;

1CI 45:7 η Ανανιας και Αζαριας και Μισαηλ υπο των θρησκευοντων την μεγαλοπρεπη και ενδοξον θρησκειαν του υπιστου κατειρχθησαν εις καμινον πυρος; μηθαμωσ τουτο γενοιτο. τινες ουν οι ταυτα δρασαντες; οι στυγητοι και πασης κακιας πληρεις εις τοσουτο εξηρισαν θυμου, ωστε τους εν οσια και αμωμω προθεσει δουλευοντας τω θεω εις αιικιαν περιβαλειν, μη ειδοτες οτι ο υπιστος υπερμαχος και υπερασπιστης εστιν των εν καθαρα συνειδησει λατρευοντων τω παναρετω ονοματι αυτου: ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

1CI 45:8 οι δε υπομενοντες εν πεποιθησει δοξαν και τιμην εκληρονομησαν, επηρθησαν τε και εγγραφοι εγενοντο απο του θεου εν τω μνημοσυνω αυτου εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0046 1CI 46

1CI 46:1 Τοιουτοις ουν υποδειγμασιν κολληθηται και ημας δει, αδελφοι.

1CI 46:2 γεγραπται γαρ: Κολλασθε τοις αγιοις, οτι οι κολλωμενοι αυτοις αγιασθησονται.

1CI 46:3 και παλιν εν ετερω τοπω λεγει: Μετα ανδρος αθωου αθωος εση και μετα εκλειτου εκλεκτος εση, και μετα στρεβλου διαστρεψεις .

1CI 46:4 κολληθωμεν ουν τοις αθωοις και δικαιοις; εισιν δε ουτοι εκλεκτοι του θεου.

1CI 46:5 ινατι ερεις και θυμοι και διχοστασιαι και σχισματα πολεμος τε εν υμιν;

1CI 46:6 η ουχι ενα θεον εχομεν και ενα Χριστον και εν πνευμα της χαριτος το εκχυθεν εφ' ημας; και μια κλησις εν Χριστω;

1CI 46:7 ινατι διελκομεν και διασπωμεν τα μελη του Χριστου και στασιαζομεν προς το σωμα το ιδιον, και εις τοσαυτην απονοιαν ερχομεθα, ωστε επιλαθεσθαι ημας, οτι μελη εσμεν αλληλων; μνησθητε των λογων του κυριου Ιησου.

1CI 46:8 ειπεν γαρ: Ουαι τω ανθρωπω εκεινω: καλον ην αυτω, ει ουκ εγεννηθη, η ενα των εκλεκτων μου σκανδαλισαι: κρειττον ην αυτω περιτεθηναι μυλον και καταποντισθηναι εις την θαλασσαν, η ενα των εκλεκτων μου διαστρεψαι.

1CI 46:9 το σχισμα υμων πολλους διεστρεψεν, πολλους εις αθυμιαν εβαλεν, πολλους εις δισταγμον, τους παντας ημας εις λυπην: και επιμονος υμων εστιν η στασις .

0047 1CI 47

1CI 47:1 Αναλάβετε την επιστολήν του μακαρίου Παύλου του αποστόλου.

1CI 47:2 τι πρωτον υμιν εν αρχη του ευαγγελιου εγραψεν;

1CI 47:3 επ' αληθειας πνευματικως επεστειλεν υμιν περι εαυτου τε και Κηφα τε και Απολλω, δια το και τοτε προσκλισεις υμας πεποιησθαι.

1CI 47:4 αλλ' η προσκλισης εκεινη ηττονα αμαρτιαν υμιν προσηνεγκεν: προσεκλιθητε γαρ αποστολοις μεμαρτυρημενοις και ανδρι δεδοκιμασμενω παρ' αυτοις .

1CI 47:5 νυνι δε κατανοησατε, τινες υμας διεστρεψαν και το σεμνον της περιβοητου φιλαδελφιας υμων εμειωσαν.

1CI 47:6 αισχρα, αγαπητοι, και λιαν αισχρα, και αναξια της εν Χριστω αγωγης ακουεσθαι, την βεβαιωτατην και αρχαιαν Κορινθιων εκκλησιαν δι' εν η δυο προσωπα στασιαζειν προς τους πρεσβυτερους:

1CI 47:7 και αυτη η ακοη ου μονον εις ημας εχωρησεν, αλλα και εις τους ετεροκλινεις υπαρχοντας αφ' ημων, ωστε και βλασφημιας επιφερεσθαι τω ονοματι κυριου δια την υμετεραν αφροσυνην, εαυτοις δε κινδυνον επεξεργαζεσθαι.

0048 1CI 48

1CI 48:1 Εξαρῶμεν οὖν τοῦτο ἐν τάχει καὶ προσπεσῶμεν τῷ δεσποτῇ καὶ κλαυθῶμεν ἰκετεύοντες αὐτὸν, ὡς ἰλεῶς γενομένος ἐπικαταλλαγῆ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν σεμνὴν τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀγνὴν ἀγωγὴν ἀποκαταστήσῃ ἡμᾶς .

1CI 48:2 πύλη γὰρ δικαιοσύνης ἀνεῳγία εἰς ζωὴν αὕτη, καθὼς γεγραπται: Ἀνοιξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, ἵνα εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσωμαι τῷ κυρίῳ.

1CI 48:3 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου: δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ:

1CI 48:4 πολλῶν οὖν πύλων ἀνεῳγιῶν ἡ ἐν δικαιοσύνῃ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐν Χριστῷ, ἐν ἡ μακαριοὶ πάντες οἱ εἰσελθόντες καὶ κατευθύνοντες τὴν πορείαν αὐτῶν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀταραχῶς πάντα ἐπιτελοῦντες .

1CI 48:5 ἦτω τις πιστός, ἦτω δυνατός γνωσὶν ἐξείπειν, ἦτω σοφὸς ἐν διακρίσει λόγων, ἦτω ἀγνός ἐν ἐργοῖς .

1CI 48:6 τοσοῦτω γὰρ μᾶλλον ταπεινοφρονεῖν ὀφείλει, ὅσω δοκεῖ μᾶλλον μείζων εἶναι, καὶ ζητεῖν τὸ κοινῶφελές πασιν, καὶ μὴ τὸ ἑαυτοῦ.

0049 1CI 49

1CI 49:1 Ο έχων αγάπην ἐν Χριστῷ ποιησάτω τὰ τοῦ Χριστοῦ παραγγέλματα.

1CI 49:2 τὸν δεσμόν τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τίς δύναται ἐξηγησασθαι;

1CI 49:3 τὸ μεγαλεῖον τῆς κάλλονος αὐτοῦ τίς ἀρκετός ἐξείπειν;

1CI 49:4 τὸ ὕψος, εἰς ὃ ἀναγεῖ ἡ ἀγάπη, ἀνεκδιηγήτον ἐστίν.

1CI 49:5 ἀγάπη κολλᾷ ἡμᾶς τῷ θεῷ, ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν, ἀγάπη πάντα ἀνεχεται, πάντα μακροθυμεῖ: οὐδὲν βαναύσον ἐν ἀγάπῃ, οὐδὲν ὑπερηφάνον: ἀγάπη σχίσμα οὐκ ἔχει, ἀγάπη οὐ στασιαζει, ἀγάπη πάντα ποιεῖ ἐν ὁμονοίᾳ: ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐτελειώθησαν πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ, διχα ἀγάπης οὐδὲν εὐαρεστον ἐστίν τῷ θεῷ.

1CI 49:6 ἐν ἀγάπῃ προσελάβετο ἡμᾶς ὁ δεσποτὴς: διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐσχεν πρὸς ἡμᾶς, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος ἡμῶν ἐν θελήματι θεοῦ, καὶ τὴν σάρκα ὑπὲρ τῆς σαρκὸς ἡμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

0050 1CI 50

1CI 50:1 Ορατε, αγαπητοι, πως μεγα και θαυμαστον εστιν η αγαπη, και της τελειοτητος αυτης ουκ εστιν εξηγησις .

1CI 50:2 τις ικανος εν αυτη ευρεθηναι, ει μη ους αν καταξιωση ο θεος; δεωμεθα ουν και αιτωμεθα απο του ελεους αυτου, ινα εν αγαπη ευρεθωμεν διχα προσκλισεως ανθρωπινης, αμωμοι.

1CI 50:3 αι γενεαι πασαι απο Αδαμ εως τηςδε της ημερας παρηλθον, αλλ' οι εν αγαπη τελειωθεντες κατα την του θεου χαριν εχουσιν χωρον ευσεβων, οι φανερωθησονται εν τη επισκοπη της βασιλειας του Χριστου.

1CI 50:4 γεγραπται γαρ: Εισελθετε εις τα ταμεια μικρον οσον οσον, εως ου παρελθη η οργη και ο θυμος μου, και μνησθησομαι ημερας αγαθης, και αναστησω υμας εκ των θηκων υμων.

1CI 50:5 μακαριοι εσμεν, αγαπητοι, ει τα προσταγματα του θεου εποιουμεν εν ομονοια αγαπης, εις το αφεθηναι ημιν δι' αγαπης τας αμαρτιας .

1CI 50:6 γεγραπται γαρ: Μακαριοι, ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι: μακαριος ανηρ, ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν, ουδε εστιν εν τω στοματι αυτου δολος:

1CI 50:7 ουτος ο μακαρισμος εγενετο επι τους εκλελεγμενους υπο του θεου δια Ιησου Χριστου του κυριου ημων, ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0051 1CI 51

1CI 51:1 Οσα ουν παρεπεσαμεν και εποιησαμεν δια τινας παρεμπτωσεις του αντικειμενου, αξιωσωμεν αφεθηναι ημιν. και εκεινοι δε, οιτινες αρχηγοι στασεως και διχοστασιας εγενηθησαν, οφειλουσιν το κοινον της ελπιδος σκοπειν.

1CI 51:2 οι γαρ μετα φοβου και αγαπης πολιτευομενοι εαυτους θελουσιν μαλλον αικιας περιπιπτειν η τους πλησιον: μαλλον δε εαυτων καταγνωσιν φερουσιν η της παραδεδομενης ημιν καλως και δικαιως ομοφωνιας,

1CI 51:3 καλον γαρ ανθρωπω εξομολογισθαι περι των παραπτωματος η σκληρυναι την καρδιαν αυτου, καθως εσκληρυνθη η καρδια των στασιαζοντων προς τον θεραποντα του θεου Μωυσην, ων το κριμα προδηλον εγενηθη,

1CI 51:4 κατεβησαν γαρ εις αδου ζωντες, και θανατος ποιμανει αυτους .

1CI 51:5 Φαραω και η στρατια αυτου και παντες οι ηγουμενοι Αιγυπτου, τα τε αρματα και οι αναβαται αυτων ου δι' αλλην τινα αιτιαν εβυθισθησαν εις θαλασσαν ερυθραν και απωλοντο, αλλα δια το σκληρυνθηναι αυτων τας ασυνετους καρδιας μετα το γενεσθαι τα σημεια και τα τερατα εν γη Αιγυπτου δια του θεραποντος του θεου Μωυσεως .

0052 1CI 52

1CI 52:1 Απροσδεης, αδελφοι, ο δεσποτης υπαρχει των απαντων: ουδεν ουδενος χρηζει ει μη το εξομολογισθαι αυτω.

1CI 52:2 φησιν γαρ ο εκλεκτος Δαυειδ: Εξομολογησομαι τω κυριω, και αρεσει αυτω υπερ μοσχον νεον κερατα εκφεροντα και οπλας: ιδετωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν.

1CI 52:3 και παλιν λεγει: Θυσον τω θεω θυσιαν αινεσεως και αποδος τω υψιστω τας ευχας σου: και επικαλεσαι με εν ημερα θλιψεως σου, και εξελουμαι σε, και δοξασεις με.

1CI 52:4 θυσια γαρ τω θεω πνευμα συντετριμμενον.

0053 1CI 53

1CI 53:1 Επιστασθε γαρ και καλως επιστασθε τας ιερας γραφας, αγαπητοι, και εγκεκυφατε εις τα λογια του θεου. προς αναμνησιν ουν ταυτα γραφομεν.

1CI 53:2 Μωυσεως γαρ αναβαντος εις το ορος και ποιησαντος τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας εν νηστεια και ταπεινωσει, ειπεν προς αυτον ο θεος: Καταβηθι το ταχος εντευθεν, οτι ηνομησεν ο λαος σου, ους εξηγαγες εκ γης Αιγυπτου: παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενειλιω αυτοις, εποιησαν εαυτοις χωνευματα.

1CI 53:3 και ειπεν κυριος προς αυτον: Λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων: Εωρακα τον λαον τουτον, και ιδου εστιν σκληροτραχηλος: εασον με εξολεθρευσαι αυτους, και εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου, και ποιησω σε εις εθνος μεγα και θαυμαστον και πολυ μαλλον η τουτο.

1CI 53:4 και ειπεν Μωυσης: Μηδαμως, κυριε: αφες την αμαρτιαν τω λαω τουτω, η καμε εξαλειψον εκ βιβλου ζωντων.

1CI 53:5 ω μεγαλης αγαπης, ω τελειοτητος ανυπερβλητου. παρρησιαζεται θεραπων προς κυριον, αιτειται αφεσιν τω πληθει, η και εαυτον εξαλειφθηναι μετ' αυτων αξιοι.

0054 1CI 54

1CI 54:1 Τις ουν εν υμιν γενναιος, τις ευσπλαγγνος, τις πεπληροφορημενος αγαπησ;

1CI 54:2 ειπατω: Ει δι' εμε στασις και ερις και σχισματα, εκχωρω, απειμι, ου εαν βουλησθε, και ποιω τα προστασσομενα υπο του πληθους: μονον το ποιμνιον του Χριστου ειρηνευετω μετα των καθεσταμενων πρεσβυτερων.

1CI 54:3 τουτο ο ποιησας εαυτω μεγα κλεος εν Χριστω περιποιησεται, και πας τοπος δεξεται αυτον, του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης .

1CI 54:4 ταυτα οι πολιτευομενοι την αμεταμελητον πολιτειαν του θεου εποιησαν και ποιησουσιν.

0055 1CI 55

1CI 55:1 Ινα δε και υποδειγματα εθνων ενεγκωμεν. πολλοι βασιλεις και ηγουμενοι, λοιμικου τινος ενσταντος καιρου, χρησιμοδοτηθεντες παρεδωκαν εαυτους εις θανατον, ινα ρρσωνται δια του εαυτων αιματος τους πολιτας: πολλοι εξεχωρησαν ιδιων πολεων, ινα μη στασιαζωσιν επι πλειον.

1CI 55:2 επισταμεθα πολλους εν ημιν παραδεδωκοτας εαυτους εις δεσμα, οπως ετερους λυτρωσονται: πολλοι εαυτους παρεδωκαν εις δουλειαν, και λαβοντες τας τιμας αυτων ετερους εψωμισαν.

1CI 55:3 πολλαι γυναικες ενδυναμωθεισαι δια της χαριτος του θεου επετελεσαντο πολλα ανδρεια.

1CI 55:4 Ιουδιθ η μακαρια, εν συγκλεισμω ουσης της πολεως, ητησατο παρα των πρεσβυτερων εαθηναι αυτην εξελθειν εις την παρεμβολην των αλλοφυλων.

1CI 55:5 παραδουσα ουν εαυτην τω κινδυνω εξηλθεν δι' αγαπην της πατριδος και του λαου του οντος εν συγκλεισμω, και παρεδωκεν κυριος Ολοφερνην εν χειρι θηλειας .

1CI 55:6 ουχ ηττον και η τελεια κατα πιστιν Εσθηρ κινδυνω εαυτην παρεβαλεν, ινα το εθνος του Ισραηλ μελλον απολεσθαι ρυσηται: δια γαρ της νηστειας και της ταπεινωσεως αυτης ηξιωσεν τον παντεφυπτην δεσποτην των αιωνων: ος ιδων το ταπεινον της ψυχης αυτης ερυσατο τον λαον, ων χαριν εκινδυνευσεν.

0056 1CI 56

1CI 56:1 Και ημεις ουν εντυχωμεν περι των εν τινι παραπτωματι υπαρχοντων, οπως δοθη αυτοις επιεικεια και ταπεινοφροσυνη εις το ειξαι αυτους μη ημιν αλλα τω θεληματι του θεου: ουτως γαρ εσται αυτοις εγκαρπος και τελεια η προς τον θεον και τους αγιους μετ' οικτιρμων μνεια.

1CI 56:2 αναλαβωμεν παιδειαν, εφ' η ουδεις οφειλει αγανακτειν, αγαπητοι. η νουθετησις, ην ποιουμεθα εις αλληλους, καλη εστιν και υπεραγαν ωφελιμος: κολλα γαρ ημας τω θεληματι του θεου.

1CI 56:3 ουτως γαρ φησιν ο αγιος λογος: Παιδευων επαιδευσεν με ο κυριος, και τω θανατω ου παρεδωκεν με:

1CI 56:4 ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει, μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται.

1CI 56:5 Παιδευσει με γαρ, φησιν, δικαιος εν ελεει και ελεγξει με, ελαιον δε αμαρτωνων μη λιπανατω την κεφαλην μου.

1CI 56:6 και παλιν λεγει: Μακαριος ανθρωπος, ον ηλεγξεν ο κυριος: νουθετημα δε παντοκρατορος μη απαναινου: αυτος γαρ αλγειν ποιει, και παλιν αποκαθιστησιν:

1CI 56:7 επαισεν, και αι χειρες αυτου ιασαντο.

1CI 56:8 εξாகις εξ αναγκων εξελειται σε, εν δε τω εβδομω ουχ αψεται σου κακον.

1CI 56:9 εν λιμω ρυσεται σε εκ θανατου, εν πολεμω δε εκ χειρος σιδηρου λυσει σε:

1CI 56:10 και απο μαστιγος γλωσσης σε κρυψει, και ου μη φοβηθηση κακων επερχομενων.

1CI 56:11 αδικων και ανομων καταγελαση, απο δε θηριων αγριων ου μη φοβηθης:

1CI 56:12 θηρες γαρ αγριοι ειρηνευσουσιν σοι.

1CI 56:13 ειτα γνωση, οτι ειρηνευσει σου ο οικος, η δε διαιτα της σκηνης σου ου μη αμαρτη.

1CI 56:14 γνωση δε, οτι πολυ το σπερμα σου, τα δε τεκνα σου ωσπερ το παμβοτανον του αγρου.

1CI 56:15 ελευση δε εν ταφω ωσπερ σιτος ωριμος κατα καιρον θεριζομενος, η ωσπερ θημωνια αλωνος καθ' ωραν συγκομισθεισα.

1CI 56:16 βλεπετε, αγαπητοι, ποσος υπερασπισμος εστιν τοις παιδευομενοις υπο του δεσποτου: πατηρ γαρ αγαθος ων παιδευει εις το ελεθηθαι ημας δια της οσιας παιδειας αυτου.

0057 1CI 57

1CI 57:1 Υμεις ουν οι την καταβολην της στασεως ποιησαντες υποταγητε τοις πρεσβυτεροις και παιδευθητε εις μετανοιαν, καμψαντες τα γονατα της καρδιας υμων.

1CI 57:2 μαθετε υποτασσεσθαι, αποθεμενοι την αλαζονα και υπερηφανον της γλωσσης υμων αυθαδειαν: αμεινον γαρ εστιν υμιν, εν τω ποιμνω του Χριστου μικρους και ελλογιμους ευρεθηναι, η καθ' υπεροχην δοκουντας εκριφηναι εκ της ελπιδος αυτου.

1CI 57:3 ουτως γαρ λεγει η παναρετος σοφια: Ιδου, προησομαι υμιν εμης πνοης ρησιν, διδαξω δε υμας τον εμον λογον.

1CI 57:4 επειδη εκαλουν και ουχ υπηκουσατε, και εξετεινον λογους και ου προσειχετε, αλλα ακυρους ποιεите τας εμας βουλας, τοις δε εμοις ελεγκοις ηπειθησατε: τοιγαρουν καγω τη υμετερα απωλεια επιγελασομαι, καταχαρουμαι δε ηνικα αν ερχηται υμιν ολεθρος και ως αν αφικηται υμιν αφνω θορυβος, η δε καταστροφη ομοια καταιγιδι παρη, η οταν ερχηται υμιν θλιψις και πολιορκια.

1CI 57:5 εσται γαρ οταν επικαλεσησθε με, εγω δε ουκ εισακουσομαι υμων: ζητησουσιν με κακοι, και ουχ ευρησουσιν. εμισησαν γαρ σοφιαν, τον δε φοβον του κυριου ου προειλαντο, ουδε ηθελον εμεις προσεχειν βουλαις, εμυκτηριζον δε εμους ελεγχους .

1CI 57:6 τοιγαρουν εδονται της εαυτων οδου τους καρπους, και της εαυτων ασεβειας πλησθησονται:

1CI 57:7 ανθ' ων γαρ ηδικουν νηπιους φονευθησονται, και εξετασμος ασεβεις ολει: ο δε εμου ακουων κατασκηνωσει επ' ελπιδι πεποιθως και ησυχασει αφοβως απο παντος κακου.

0058 1CI 58

1CI 58:1 Υπακουσῶμεν οὖν τῷ παναγιῷ καὶ ἐνδοξῷ ὀνοματί αὐτοῦ φύγοντες τὰς προειρημένας διὰ τῆς σοφίας τοῖς ἀπειθουσὶν ἀπειλάς, ἵνα κατασκηνώσωμεν πεποιθότες ἐπὶ τὸ ὀσιωτάτον τῆς μεγαλῶσυνης αὐτοῦ ὄνομα.

1CI 58:2 δεξασθε τὴν συμβουλήν ἡμῶν, καὶ ἔσται ἀμεταμέλητα ὑμῖν. ζῆ γὰρ ὁ θεὸς καὶ ζῆ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡ τε πίστις καὶ ἡ ἐλπίς τῶν ἐκλεκτῶν, ὅτι ὁ ποιήσας ἐν ταπεινοφροσύνῃ μετ' ἐκτενοῦς ἐπιεικείας ἀμεταμέλητως τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδομένα δικαιώματα καὶ προσταγμάτα, οὗτος ἐντεταγμένος καὶ ἐλλογμὸς ἔσται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν σωζομένων διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔστιν αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμὴν.

0059 1CI 59

1CI 59:1 Εάν δε τινες απειθῶσιν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ δι' ἡμῶν εἰρημενοῖς, γινώσκετωσαν ὅτι παραπτώσει καὶ κινδυνῶ οὐ μικρῶ ἑαυτοὺς ἐνδησοῦσιν.

1CI 59:2 ἡμεῖς δε ἀθῶοι ἐσομεθα ἀπο ταυτης της αμαρτιας και αιτησομεθα εκτενη την δεησιν και ικεσιαν ποιουμενοι, οπως τον αριθμον τον κατηριθμημενον των ελκεκτων αυτου εν ολω τω κοσμω διαφυλαξη αθραυστον ο δημιουργος των απαντων δια του ηγαπημενου παιδος αυτου Ιησου Χριστου, δι' ου εκαλεσεν ημας απο σκοτους εις φως, απο αγνωσιας εις επιγνωσιν δοξης ονοματος αυτου,

1CI 59:3 Δος ἡμιν, κυριε] ἐλπίζειν ἐπὶ τὸ ἀρχεγονὸν πάσης κτίσεως ὄνομα σου, ἀνοιξάς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ γινώσκειν σε τὸν μόνον ὑψιστὸν ἐν ὑψιστοῖς, ἅγιον ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. τὸν ταπεινούντα ὑβρὶν ὑπερηφάνων, τὸν διαλυόντα λογισμοὺς ἐθνῶν, τὸν ποιούντα ταπεινοὺς εἰς ὑψος καὶ τοὺς ὑψηλοὺς ταπεινούντα, τὸν πλουτιζόντα καὶ πτωχίζοντα, τὸν ἀποκτείνοντα καὶ ζῆν ποιούντα, μόνον εὐρετὴν πνευμάτων καὶ θεὸν πάσης σαρκός: τὸν ἐπιβλεπόντα ἐν τοῖς ἀβύσσοις, τὸν ἐποπτὴν ἀνθρωπίνων ἐργῶν, τὸν τῶν κινδυνευόντων βοηθόν, τὸν τῶν ἀπηλπισμένων σωτῆρα, τὸν πάντος πνεύματος κτιστὴν καὶ ἐπισκοπὸν: τὸν πληθύνοντα ἔθνη ἐπὶ γῆς καὶ ἐκ πάντων ἐκλεξάμενον τοὺς ἀγαπώντας σε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἡγαπημένου παιδὸς σου, δι' οὗ ἡμᾶς ἐπαίδευσας, ἠγιασας, ἐτιμησας:

1CI 59:4 ἀξιουμεν σε, δεσποτα, βοηθον γενεσθαι και αντιληπτορα ημων. τους εν θλιψει ημων σωσον, τους ταπεινους ελεησον, τους πεπτωκοτας εχειρον, τοις δεομενοις επιφανηθι, τους ασθενεις ιασαι, τους πλανωμενους του λαου σου επιστρεψον: χορτασον τους πεινωντας, λυτρωσαι τους δεσμιους ημων, εξαναστησον τους ασθενουντας, παρακαλεσον τους ολιγοψυχουντας: γνωτωσαν σε απαντα τα εθνη, οτι συ ει ο θεος μονος και Ιησους Χριστος ο παις σου και ημεις λαος σου και προβατα της νομης σου.

0060 1CI 60

1CI 60:1 Σὺ γὰρ τὴν αἰωνὸν τοῦ κόσμου συστάσιν διὰ τῶν ἐνεργουμένων ἐφανεροποιήσας: σὺ, κυριε, τὴν οἰκουμένην ἐκτίσας, ὁ πιστὸς ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς, δίκαιος ἐν τοῖς κρίμασιν, θαυμαστός ἐν ἰσχύϊ καὶ μεγαλοπρέπειᾳ, ὁ σοφὸς ἐν τῷ κτιζεῖν καὶ συνετός ἐν τῷ τὰ γενομένα ἐδράσαι, ὁ ἀγαθὸς ἐν τοῖς ὀρωμένοις καὶ χρηστὸς ἐν τοῖς πεποιθοσὶν ἐπὶ σε, ἐλεημὸν καὶ οἰκτιρμὸν, ἀφες ἡμῖν τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀδικίας καὶ τὰ παραπτώματα καὶ πλημμελείας .

1CI 60:2 μὴ λογιση πάσαν ἀμαρτιαν δούλων σου καὶ παιδίσκων, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς τὸν καθάρισμον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ κατευθύνον τὰ διαβήματα ἡμῶν ἐν ὁσιότητι καρδίας πορευεσθαι καὶ ποιεῖν τὰ καλά καὶ εὐαρεστά ἐνώπιόν σου καὶ ἐνώπιόν τῶν ἀρχόντων ἡμῶν.

1CI 60:3 ναι, δεσποτα, ἐπιφάνον τὸ πρόσωπόν σου ἐφ' ἡμᾶς εἰς ἀγαθὰ ἐν εἰρήνῃ, εἰς τὸ σκεπασθῆναι ἡμᾶς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ καὶ ρυσθῆναι ἀπο πάσης ἀμαρτίας τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ, καὶ ρυσαι ἡμᾶς ἀπο τῶν μισούντων ἡμᾶς ἀδικῶς .

1CI 60:4 δὸς ὁμονοίαν καὶ εἰρήνην ἡμῖν τε καὶ πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν, καθὼς ἐδώκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ἐπικαλούμενων σε αὐτῶν ὀσίως ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ, ὑπηκόους γινόμενους τῷ παντοκράτορι καὶ ἐνδοξῷ ὀνοματί σου, τοῖς τε ἀρχούσιν καὶ ἡγουμένοις ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς .

0061 1CI 61

1CI 61:1 Συ, δεσποτα, εδωκας την εξουσιαν της βασιλειας αυτοις δια του μεγαλοπρεπους και ανεκδιηγητου κρατους σου, εις το γινωσκοντας ημας την υπο σου αυτοις δεδομενην δοξαν και τιμην υποτασσεσθαι αυτοις, μηδεν εναντιουμενους τω θεληματι σου: οις δος, κυριε, υγειαν, ειρηνην, ομονοιαν, ευσταθειαν, εις το διεπειν αυτοις την υπο σου δεδομενην αυτοις ηγεμονιαν απροσκοπως .

1CI 61:2 συ γαρ, δεσποτα επουρανιε, βασιλευ των αιωνων, διδως τοις υιοις των ανθρωπων δοξαν και τιμην και εξουσιαν των επι της γης υπαρχοντων: συ, κυριε, διευθυνον την βουλην αυτων κατα το καλον και ευαρεστον ενωπιον σου, οπως διεποντες εν ειρηνη και πραυτητι ευσεβως την υπο σου αυτοις δεδομενην εξουσιαν ιλεω σου τυγχανωσιν.

1CI 61:3 ο μονος δυνατος ποιησαι ταυτα και περισσοτερα αγαθα μεθ' ημων, σοι εξομολογουμεθα δια του αρχιερεως και προστατου των ψυχων ημων Ιησου Χριστου, δι' ου σοι η δοξα και η μεγαλωσυνη και νυν και εις γενεαν γενεων και εις τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0062 1CI 62

1CI 62:1 Περι μεν των ανηκοντων τη θρησκεια ημων και των ωφελιμωτατων εις εναρετον βιον τοις θελουσιν ευσεβως και δικαιως διευθυνειν, ικανως επεστειλαμεν υμιν, ανδρες αδελφοι.

1CI 62:2 περι γαρ πιστεως και μετανοιας και γνησιας αγαπης και εγκρατειας και σωφροσυνης και υπομονης παντα τοπον εψηλαφησαμεν, υπομιμησκοντες δειν υμας εν δικαιοσυνη και αληθεια και μακροθυμια τω παντοκρατορι θεω οσιως ευαρεστειν, ομονοουντας αμνησικακως εν αγαπη και ειρηνη μετα εκτενους επιεικειας, καθως και οι προδεδηλωμενοι πατερες ημων ευηρεστησαν ταπεινοφρονουντες τα προς τον πατερα και κτιστην θεον και παντας ανθρωπους .

1CI 62:3 και ταυτα τοσουτω ηδιον υπεμνησαμεν, επειδη σαφως ηδειμεν γραφειν ημας ανδρασιν πιστοις και ελλογιμωτατοις και εγκεκυφοσιν εις τα λογια της παιδειας του θεου.

0063 1CI 63

1CI 63:1 Θεμιτον ουν εστιν τοις τοιουτοις και τοσουτοις υποδειγμασιν προσελθοντας υποθειναι τον τραχηλον και τον της υπακοης τοπον αναπληρωσαι, οπως ησυχασαντες της ματαιας στασεως επι τον προκειμενον ημιν εν αληθεια σκοπον διχα παντος μωμου καταντησωμεν.

1CI 63:2 χαραν γαρ και αγαλλιασιν ημιν παρεξετε, εαν υπηκοοι γενομενοι τοις υφ' ημων γεγραμμενοις δια του αγιου πνευματος εκκοψητε την αθεμιτον του ζηλους υμων οργην κατα την εντευξιν, ην εποιησαμεθα περι ειρηνης και ομονοιας εν τηδε επιστολη

1CI 63:3 επεμψαμεν δε ανδρας πιστους και σωφρονας απο νεοτητος αναστραφεντας εως γηρους αμεμπτως εν ημιν, οιτινες και μαρτυρες εσονται μεταξυ υμων και ημων.

1CI 63:4 τουτο δε εποιησαμεν, ινα ειδητε, οτι πασα ημιν φροντις και γεγονεν και εστιν εις το εν ταχει υμας ειρηνευσαι.

0064 1CI 64

1CI 64:1 Λοιπον ο παντεποπτης θεος και δεσποτης των πνευματων και κυριος πασης σαρκος, ο εκλεξαμενος τον κυριον Ιησουν Χριστον και ημας δι' αυτου εις λαον περιουσιον, δωη παση ψυχη επικεκλημενη το μεγαλοπρεπες και αγιον ονομα αυτου πιστιν, φοβον, ειρηνην, υπομονην και μακροθυμιαν, εγκρατειαν, αγνειαν, σωφροσυνην, εις ευαρεστησιν τω ονοματι αυτου δια του αρχιερεως και προστατου ημων Ιησου Χριστου, δι' ου αυτω δοξα και μεγαλωσυνη, κρατος και τιμη, και νυν και εις παντας τους αιωνας των αιωνων. αμην.

0065 1CI 65

1CI 65:1 Τους δε απεσταλμενους αφ' ημων Κλαυδιον Εφηβον και Ουαλεριον Βιτωνα συν και Φορτουνατω εν ειρηνη μετα χαρας εν ταχει αναπεμψατε προς ημας, οπως θαπτον την ευκταιαν και επιποθητην ημιν ειρηνην και ομονοιαν απαγγελωσιν, εις το ταχιον και ημας χαρηναι περι της ευσταθειας υμων.

1CI 65:2 Η χαρις του κυριου ημων Ιησου Χριστου μεθ' υμων και μετα παντων πανταχη των κεκλημενων υπο του θεου δι' αυτου, δι' ου αυτω δοξα, τιμη, κρατος και μεγαλωσυνη, θρονος αιωνιος, απο των αιωνων εις τους αιωνας των αιωνων. αμην. Επιστολη των Ρωμαιων προς τους Κορινθιους .]

0066 2CI 1

2CI 1:1 Αδελφοί, ουτως δει ημας φρονειν περι Ιησου Χριστου, ως περι θεου, ως περι κριτου ζωντων και νεκρων: και ου δει ημας μικρα φρονειν περι της σωτηριας ημων.

2CI 1:2 εν τω γαρ φρονειν ημας μικρα περι αυτου, μικρα και ελπιζομεν λαβειν: και οι ακουοντες ως περι μικρων αμαρτανουσιν, και ημεις αμαρτανομεν ουκ ειδοτες, ποθεν εκληθημεν και υποτινος και εις ον τοπον, και οσα υπεμεινεν Ιησους Χριστος παθειν ενεκα ημων.

2CI 1:3 τινα ουν ημεις αυτω δωσομεν αντιμισθια, η τινα καρπον αξιον ου ημιν αυτος εδωκεν; ποσα δε αυτω οφειλομεν οσια;

2CI 1:4 το φως γαρ ημιν εχαρισατο, ως πατηρ υιους ημας προσηγορευσεν, απολλυμενους ημας εσωσεν.

2CI 1:5 ποιον ουν αινον αυτω δωσομεν ημισθον αντιμισθιας ων ελαβομεν;

2CI 1:6 πηροι οντες τη διανοια, προσκυνουντες λιθους και ξυλα και χρυσον και αργυρον και χαλκον, εργα ανθρωπων: και ο βιος ημων ολος αλλο ουδεν ην ει μη θανατος . αμαυρωσιν ουν περικειμενοι και τοιαυτης αχλυος γεμοντες εν τη ορασει, ανεβλεψαμεν αποθεμενοι εκεινο ο περικειμεθα νεφος τη αυτου θελησει.

2CI 1:7 ηλεησεν γαρ ημας και σπλαγχνισθεις εσωσεν, θεασαμενος εν ημιν πολλην πλανην και απωλειαν, και μηδεμιαν ελπιδα εχοντας σωτηριας, ει μη την παρ' αυτου.

2CI 1:8 εκαλεσεν γαρ ημας ουκ οντας και ηθελησεν εκ μη οντος ειναι ημας .

0067 2CI 2

2CI 2:1 Ευφρανθητι, στειρα η ου τικτουσα, ρηξον και βοησον, η ουκ ωδινουσα, οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα. ο ειπεν: Ευφρανθητι, στειρα η ου τικτουσα, ημας ειπεν: στειρα γαρ ην η εκκλησια ημων προ του δοθηναι αυτη τεκνα.

2CI 2:2 ο δε ειπεν: Βοησον, η ουκ ωδινουσα, τουτο λεγει: τας προσευχας ημων απλως αναφερειν προς τον θεον, μη ως αι ωδινουσαι εγκακωμεν,

2CI 2:3 ο δε ειπεν: Οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα: επει ερημος εδοκει ειναι απο του θεου ο λαος ημων, νυνι δε πιστευσαντες πλειονες εγενομεθα των δοκουντων εχειν θεον.

2CI 2:4 και ετερα δε γραφη λεγει, οτι ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους, αλλα αμαρτωλους:

2CI 2:5 τουτο λεγει, οτι δει τους απολυμενους σωζειν.

2CI 2:6 εκεινο γαρ εστιν μεγα και θαυμαστον ου τα εστωτα στηριζειν, αλλα τα πιπτοντα.

2CI 2:7 ουτως και ο Χριστος ηθελησεν σωσαι τα απολλυμενα, και εσωσεν πολλους, ελθων και καλεσας ημας ηδη απολυμενους .

0068 2CI 3

2CI 3:1 Τοσουτον ουν ελεος ποιησαντος αυτου εις ημας, πρωτον μεν, οτι ημεις οι ζωντες τοις νεκροις θεοις ου θυομεν και ου προσκυνουμεν αυτοις, αλλα εγνωμεν δι' αυτου τον πατερα της αληθειας: τις η γνωσις η προς αυτον, η το μη αρνεισθαι δι' ου εγνωμεν αυτον;

2CI 3:2 λεγει δε και αυτος: Τον ομολογησαντα με ενωπιον των ανθρωπων, ομολογησω αυτον ενωπιον του πατρος μου.

2CI 3:3 ουτος ουν εστιν ο μισθος ημων, εαν ουν ομολογησωμεν δι' ου εσωθημεν.

2CI 3:4 εν τινι δε αυτον ομολογουμεν; εν τω ποιειν α λεγει και μη παρακουειν αυτου των εντολων, και μη μονον χειλεσιν αυτον τιμαν αλλα εξ ολης καρδιας και εξ ολης της διανοιας .

2CI 3:5 λεγει δε και εν τω Ησαια: Ο λαος ουτος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεστιν απ' εμου.

0069 2CI 4

2CI 4:1 Μη μονον ουν αυτον καλωμεν κυριον: ου γαρ τουτο σωσει ημας .

2CI 4:2 λεγει γαρ: Ου πας ο λεγων μοι: Κυριε, κυριε, σωθησεται, αλλ' ο ποιων την δικαιοσυνην.

2CI 4:3 ωστε ουν, αδελφοι, εν τοις εργασις αυτον ομολογωμεν, εν τω αγαπαν εαυτους, εν τω μη μοιχασθαι μηδε καταλαλειν αλληλων μηδε ζηλουν, αλλ' εγκρατεις ειναι, ελεημονας, αγαθους: και συμπασχειν αλληλοις οφειλομεν, και μη φιλαργυρειν. εν τουτοις τοις εργασις ομολογωμεν αυτον και μη εν τοις εναντιοις:

2CI 4:4 και ου δει ημας φοβεισθαι τους ανθρωπους μαλλον, αλλα τον θεον.

2CI 4:5 δια τουτο, ταυτα υμων πρασσοντων, ειπεν ο κυριος: Εαν ητε μετ' εμου συνηγμενοι εν τω κολπω μου και μη ποιητε τας εντολας μου, αποβαλω υμας και ερω υμιν: Υπαγετε απ' εμου, ουκ οιδα υμας, ποθεν εστε, εργαται ανομιας .

0070 2CI 5

2CI 5:1 Οθεν, αδελφοι, καταλειψαντες την παροιικιαν του κοσμου τουτου ποιησωμεν το θελημα του καλεσαντος ημας, και μη φοβηθωμεν εξελθειν εκ του κοσμου τουτου.

2CI 5:2 λεγει γαρ ο κυριος Εσεσθε ως αρνια εν μεσω λυκων.

2CI 5:3 αποκριθεις δε ο Πετρος αυτω λεγει: Εαν ουν διασπαραξωσιν οι λυκοι τα αρνια;

2CI 5:4 ειπεν ο Ιησους τω Πετρω: Μη φοβεισθωσαν τα αρνια τους λυκους μετα το αποθανειν αυτα: και υμεις μη φοβεισθε τους αποκτενοντας υμας και μηδεν υμιν δυναμενους ποιειν, αλλα φοβεισθε τον μετα το αποθανειν υμας εχοντα εξουσιαν ψυχης και σωματος του βαλειν εις γεενναν πυρος .

2CI 5:5 και γινωσκετε, αδελφοι, οτι η επιδημια η εν τω κοσμω τουτω της σαρκος ταυτης μικρα εστιν και ολιγοχροnios, η δε επαγγελια του Χριστου μεγαλη και θαυμαστη εστιν, και αναπαυσις της μελλουσης βασιλειας και ζωης αιωνιου.

2CI 5:6 τι ουν εστιν ποιησαντας επιτυχειν αυτων, ει μη το οσιως και δικαιως αναστρεφεσθαι και τα κοσμικα ταυτα ως αλλοτρια ηγεισθαι και μη επιθυμειν αυτων;

2CI 5:7 εν γαρ τω επιθυμειν ημας κτησασθαι ταυτα αποπιπτομεν της οδου της δικαιας .

0071 2CI 6

2CI 6:1 Λεγει δε ο κυριος: Ουδεις οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν. εαν ημεις θελωμεν και θεω δουλευειν και μαμωνα, ασυμφορον ημιν εστιν.

2CI 6:2 τι γαρ το οφελος, εαν τις τον κοσμον ολον κερδηση, την δε ψυχην ζημιωθη;

2CI 6:3 εστιν δε ουτος ο αιων και ο μελλων δυο εχθροι.

2CI 6:4 ουτος λεγει μοιχειαν και φθοραν και φιλαργυριαν και απατην, εκεινος δε τουτοις αποτασεται.

2CI 6:5 ου δυναμεθα ουν των δυο φιλοι ειναι: δει δε ημας τουτω αποταξαμενους εκεινω χρασθαι.

2CI 6:6 οιομεθα, οτι βελτιον εστιν τα ενθαδε μισησαι, οτι μικρα και ολιγοχρονια και φθαρτα, εκεινα δε αγαπησαι, τα αγαθα τα αφθαρτα.

2CI 6:7 ποιουντες γαρ το θελημα του Χριστου ευρησομεν αναπαυσιν: ει δε μηγε, ουδεν ημας ρυσεται εκ της αιωνιου κιλασεως, εαν παρακουσωμεν των εντολων αυτου.

2CI 6:8 λεγει δε και η γραφη εν τω Ιεζεκιηλ, οτι εαν αναστη Νωε και Ιωβ και Δανηλ, ου ρυσονται τα τεκνα αυτων εν τη αιχμαλωσια.

2CI 6:9 ει δε και οι τοιουτοι δικαιοι ου δυνανται ταις εαυτων δικαιοσυναις ρυσασθαι τα τεκνα αυτων, ημεις, εαν μη τηρησωμεν το βαπτισμα αγνον και αμιαντον, ποια πεποιθησει εισελευσομεθα εις το βασιλειον του θεου; η τις ημων παρακλητος εσται, εαν μη ευρεθωμεν εργα εχοντες οσια και δικαια;

0072 2CI 7

2CI 7:1 Ωστε ουν, αδελφοι μου, αγωνισωμεθα ειδοτες, οτι εν χερσιν ο αγων και οτι εις τους φθαρτους αγωνας καταπλευουσιν πολλοι, αλλ' ου παντες στεφανουνται, ει μη οι πολλα κοπιασαντες και καλως αγωνισαμενοι.

2CI 7:2 ημεις ουν αγωνισωμεθα, ινα παντες στεφανωθωμεν.

2CI 7:3 ωστε θεωμεν την οδον την ευθειαν, αγωνα τον αφθαρτον, και πολλοι εις αυτον καταπλευσωμεν και αγωνισωμεθα, ινα και στεφανωθωμεν: και ει μη δυναμεθα παντες στεφανωθηναι, καν εγγυς του στεφανου γενωμεθα.

2CI 7:4 ειδεναι ημας δει, οτι ο τον φθαρτον αγωνα αγωνιζομενος, εαν ευρεθη φθειρων, μαστιγωθεις αιρεται και εξω βαλλεται του σταδιου.

2CI 7:5 τι δοκειτε; ο τον της αφθαρσιας αγωνα φθειρας τι παθεται;

2CI 7:6 των γαρ μη τηρησαντων, φησιν, την σφραγιδα ο σκωληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται, και εσονται εις ορασιν παση σαρκι.

0073 2CI 8

2CI 8:1 Ως ουν εσμεν επι γης, μετανοησωμεν.

2CI 8:2 πηλος γαρ εσμεν εις την χειρα του τεχνιτου: ον τροπον γαρ ο κεραμευς, εαν ποιη σκευος και εν ταις χερσιν αυτου διαστραφη η συντριβη, παλιν αυτο αναπλασσει, εαν δε προφθαση εις την καμινον του πυρος αυτο βαλειν, ουκετι βοηθησει αυτω: ουτως και ημεις, εως εσμεν εν τωτω κοσμω, εν τη σαρκι α επραξαμεν πονηρα μετανοησωμεν εξ ολης της καρδιας, ινα σωθωμεν υπο του κυριου, εως εχομεν καιρον μετανοιας .

2CI 8:3 μετα γαρ το εξελθειν ημας εκ του κοσμου ουκετι δυναμεθα εκει εξομολογησασθαι η μετανοειν ετι.

2CI 8:4 ωστε, αδελφοι, ποιησαντες το θελημα του πατρος και την σαρκα αγνην τηρησαντες και τας εντολας του κυριου φυλαξαντες ληψομεθα ζωην αιωνιον.

2CI 8:5 λεγει γαρ ο κυριος εν τω ευαγγελιω: Ει το μικρον ουκ ετηρησατε, το μεγα τις υμιν δωσει; λεγω γαρ υμιν, οτι ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν.

2CI 8:6 αρα ουν τουτο λεγει: τηρησατε την σαρκα αγνην και την σφραγιδα ασπιλον, ινα την αιωνιον ζωην απολαβωμεν.

0074 2CI 9

2CI 9:1 Και μη λεγετω τις υμων, οτι αυτη η σαρχξ ου κρινεται ουδε ανισταται.

2CI 9:2 γνωτε: εν τινι εσωθητε, εν τινι ανεβλεψατε, ει μη εν τη σαρκι ταυτη οντες;

2CI 9:3 δει ουν ημας ως ναον θεου φυλασσειν την σαρκα:

2CI 9:4 ον τροπον γαρ εν τη σαρκι εκληθητε, και εν τη σαρκι ελευσεσθε.

2CI 9:5 ει Χριστος, ο κυριος ο σωσας ημας, ων μεν το πρωτον πνευμα, εγενετο σαρχξ και ουτως ημας εκαλεσεν: ουτως και ημεις εν ταυτη τη σαρκι αποληψομεθα τον μισθον.

2CI 9:6 αγαπωμεν ουν αλληλους, οπως ελθωμεν παντες εις την βασιλειαν του θεου.

2CI 9:7 ως εχομεν καιρον του ιαθηναι, επιδωμεν εαυτους τω θεραπευοντι θεω, αντιμισθιαν αυτω διδοντες .

2CI 9:8 ποιαν; το μετανοησαι εξ ειλικρινους καρδιας .

2CI 9:9 προγνωστης γαρ εστιν των παντων και ειδως ημων το εν καρδια.

2CI 9:10 δωμεν ουν αυτω αινον, μη απο στοματος μονον, αλλα και απο καρδιας, ινα ημας προσδεξηται ως υιους .

2CI 9:11 και γαρ ειπεν ο κυριος: Αδελφοι μου ουτοι εισιν οι ποιουντες το θελημα του πατρος μου.

0075 2CI 10

2CI 10:1 Ωστε, αδελφοι μου, ποιησωμεν το θελημα του πατρος του καλεσαντος ημας, ινα ζησωμεν, και διωξωμεν μαλλον την αρετην, την δε κακιαν καταλειψωμεν ως προοδοιπορον των αμαρτιων ημων, και φυγωμεν την ασεβειαν, μη ημας καταλαβη κακα.

2CI 10:2 εαν γαρ σπουδασωμεν αγαθοποιειν, διωζεται ημας ειρηνη.

2CI 10:3 δια ταυτην γαρ την αιτιαν ουκ εστιν ευρειν ανθρωπον, οιτινες παραγουσι φοβους ανθρωπινους, προηρημενοι μαλλον την ενθαδε απολαυσιν η την μελλουσαν επαγγελιαν.

2CI 10:4 αγνοουσιν γαρ ηλικην εχει βασανον η ενθαδε απολαυσις, και οιαν τρυφην εχει η μελλουσα επαγγελια.

2CI 10:5 και ει μεν αυτοι μονοι ταυτα επρασσον, ανεκτον ην: νυν δε επιμενουσιν κακοδιδασκαλουντες τας αναιτιους ψυχας, ουκ ειδοτες, οτι δισσην εξουσιν την κρισιν, αυτοι τε και οι ακουοντες αυτων.

0076 2CI 11

2CI 11:1 Ημεις ουν εν καθαρα καρδια δουλευσωμεν τω θεω, και εσομεθα δικαιοι: εαν δε μη δουλευσωμεν δια το μη πιστευειν ημας τη επαγγελια του θεου, ταλαιπωροι εσομεθα.

2CI 11:2 λεγει γαρ και ο προφητικος λογος: Ταλαιπωροι εισιν οι διψυχοι, οι δισταζοντες τη καρδια, οι λεγοντες: Ταυτα παλαι ηκουσαμεν και επι των πατερων ημων, ημεις δε ημεραν εξ ημερας προσδεχομενοι ουδεν τουτων εωρακαμεν.

2CI 11:3 ανοητοι, συμβαλετε εαυτους ξυλω: λαβετε αμπελον: πρωτον μεν φυλλοροει, ειτα βλαστος γινεται, μετα ταυτα ομφαξ, ειτα σταφυλη παρεστηκυια.

2CI 11:4 ουτως και ο λαος μου ακαταστασιας και θλιψεις εσχεν: επειτα αποληψεται τα αγαθα.

2CI 11:5 ωστε, αδελφοι μου, μη διψυχωμεν, αλλα ελπισαντες υπομεινωμεν, ινα και τον μισθον κομισωμεθα.

2CI 11:6 πιστος γαρ εστιν ο επαγγειλαμενος τας αντιμισθιας αποδιδοναι εκαστω των εργαων αυτου.

2CI 11:7 εαν ουν ποιησωμεν την δικαιοσυνην εναντιον του θεου, εισηξομεν εις την βασιλειαν αυτου και ληψομεθα τας επαγγελιας, ας ους ουκ ηκουσεν ουδε οφθαλμος ειδεν, ουδε επι καρδιαν ανθρωπου ανεβη.

0077 2CI 12

2CI 12:1 Εκδεχόμεθα οὖν καθ' ὥραν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ, ἐπεὶ οὐκ οἴδαμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιφανείας τοῦ θεοῦ.

2CI 12:2 ἐπερωτηθεὶς γὰρ αὐτὸς ὁ κύριος ὑπὸ τίνος, ποτε ἔξει αὐτοῦ ἡ βασιλεία, εἶπεν: Ὄταν ἔσται τὰ δύο ἐν, καὶ τὸ ἐξῶ ὡς τὸ ἐσῶ, καὶ τὸ ἀρσεν μετὰ τῆς θηλείας οὔτε ἀρσεν οὔτε θήλυ.

2CI 12:3 τὰ δύο δε ἐν ἐστίν, ὅταν λαλῶμεν ἑαυτοῖς ἀληθείαν καὶ ἐν δύοσι σώμασιν ἀνυποκριτῶς εἶη μία ψυχή.

2CI 12:4 καὶ τὸ ἐξῶ ὡς τὸ ἐσῶ, τοῦτο λέγει: τὴν ψυχὴν λέγει τὸ ἐσῶ, τὸ δε ἐξῶ τὸ σῶμα λέγει. ὃν τρόπον οὖν σου τὸ σῶμα φαίνεται, οὕτως καὶ ἡ ψυχή σου δηλὸς ἐστὼ ἐν τοῖς καλοῖς ἐργοῖς .

2CI 12:5 καὶ τὸ ἀρσεν μετὰ τῆς θηλείας, οὔτε ἀρσεν οὔτε θήλυ, τοῦτο λέγει: ἵνα ἀδελφὸς ἰδῶν ἀδελφὴν οὐδὲν φρονῆ περὶ αὐτῆς θηλυκὸν, μηδὲ φρονῆ τι περὶ αὐτοῦ ἀρσενικόν.

2CI 12:6 ταῦτα ὑμῶν ποιοῦντων, φησὶν, ἐλευσεται ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς μου.

0078 2CI 13

2CI 13:1 Αδελφοι ουν, ηδη ποτε μετανοησωμεν, νηψωμεν επι το αγαθον: μεστοι γαρ εσμεν πολλης ανοιας και πονηριας . εξάλειψωμεν αφ' ημων τα προτερα αμαρτηματα και μετανοησαντες εκ ψυχης σωθωμεν, και μη γινωμεθα ανθρωπαρεσκοι μηδε θελωμεν μονον εαυτοις αρεσκειν, αλλα και τοις εξω ανθρωποις επι τη δικαιοσυνη, ινα το ονομα δι' ημας μη βλασφημηται.

2CI 13:2 λεγει γαρ ο κυριος: Δια παντος το ονομα μου βλασφημειται εν πασιν τοις εθνεσιν, και παλιν: Ουαι δι' ον βλασφημειται το ονομα μου. εν τινι βλασφημειται; εν τω μη ποιειν υμας α βουλομαι.

2CI 13:3 τα εθνη γαρ ακουοντα εκ του στοματος ημων τα λογια του θεου ως καλα και μεγαλα θαυμαζει: επειτα καταμαθοντα τα εργα ημων οτι ουκ εστιν αξια των ρηματων ων λεγομεν, ενθεν εις βλασφημιαν τρεπονται, λεγοντες ειναι μυθον τινα και πλανην.

2CI 13:4 οταν γαρ ακουσωσιν παρ' ημων, οτι λεγει ο θεος: Ου χαρις υμιν, ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας, αλλα χαρις υμιν, ει αγαπατε τους εχθρους και τους μισουντας υμας: ταυτα οταν ακουσωσιν, θαυμαζουσιν την υπερβολην της αγαθοτητος: οταν δε ιδωσιν, οτι ου μονον τους μισουντας ουκ αγαπωμεν, αλλ' οτι ουδε τους αγαπωντας, καταγελωσιν ημων, και βλασφημειται το ονομα.

0079 2CI 14

2CI 14:1 Ωστε, αδελφοι, ποιουντες το θελημα του πατρος ημων θεου εσομεθα εκ της εκκλησιας της πρωτης, της πνευματικης, της προ ηλιου και σεληνης εκτισμενης . εαν δε μη ποιησωμεν το θελημα κυριου, εσομεθα εκ της γραφης της λεγουσης: Εγενηθη ο οικος μου σπηλαιον ληστων. ωστε ουν αιρετισωμεθα απο της εκκλησιας της ζωης ειναι, ινα σωθωμεν.

2CI 14:2 ουκ οιομαι δε υμας αγνοειν, οτι εκκλησια ζωσα σωμα εστιν Χριστου: λεγει γαρ η γραφη: Εποιησεν ο θεος τον ανθρωπον αρσεν και θηλυ: το αρσεν εστιν ο Χριστος, το θηλυ η εκκλησια: και ετι τα βιβλια και οι αποστολοι την εκκλησιαν ου νυν ειναι λεγουσιν αλλα ανωθεν. ην γαρ πνευματικη, ως και ο Ιησους ημων, εφανερωθη δε επ' εσχατων των ημερων, ινα ημας σωση.

2CI 14:3 η εκκλησια δε πνευματικη ουσα εφανερωθη εν τη σαρκι Χριστου, δηλουσα ημιν, οτι εαν τις ημων τηρηση αυτην εν τη σαρκι και μη φθειρη, αποληψεται αυτην εν τω πνευματι τω αγιω: η γαρ σαρξ αυτη αντιτυπος εστιν του πνευματος: ουδεις ουν το αντιτυπον φθειρας το αυθεντικον μεταληψεται. αρα ουν τουτο λεγει, αδελφοι: τηρησατε την σαρκα, ινα του πνευματος μεταλαβητε.

2CI 14:4 ει δε λεγομεν ειναι την σαρκα την εκκλησιαν και το πνευμα Χριστον, αρα ουν ο υβρισας την σαρκα υβρισεν την εκκλησιαν. ο τοιουτος ουν ου μεταληψεται του πνευματος, ο εστιν ο Χριστος .

2CI 14:5 τοσαυτην δυναται η σαρξ αυτη μεταλαβειν ζωην και αφθαρσιαν κολληθεντος αυτη του πνευματος του αγιου, ουτε εξειπειν τις δυναται ουτε λαλησαι α ητοιμασεν ο κυριος τοις εκλεκτοις αυτου.

0080 2CI 15

2CI 15:1 Ουκ οιομαι δε, οτι μικραν συμβουλιαν εποιησαμην περι εγκρατειας, ην ποιησας τις ου μετανοησει, αλλα και εαυτον σωσει καμε τον συμβουλευσαντα. μισθος γαρ ουκ εστιν μικρος πλανωμενην ψυχην και απολλυμενην αποστρεψαι εις το σωθηναι.

2CI 15:2 ταυτην γαρ εχομεν την αντιμισθιαν αποδουναι τω θεω τω κτισαντι ημας, εαν ο λεγων και ακουων μετα πιστεως και αγαπης και λεγη και ακουη.

2CI 15:3 εμμεινωμεν ουν εφ' οις επιστευσαμεν δικαιοι και οσιοι, ινα μετα παρρησιας αιτωμεν τον θεον τον λεγοντα Ετι λαλουντος σου ερω: ιδου παρειμι.

2CI 15:4 τουτο γαρ το ρημα μεγαλης εστιν επαγγελιας σημειον: ετοιμοτερον γαρ εαυτον λεγει ο κυριος εις το διδοναι του αιτουντος .

2CI 15:5 τοσαυτης ουν χρηστοτητος μεταλαμβανοντες μη φθονησωμεν εαυτοις τυχειν τοσουτων αγαθων. οσην γαρ ηδονην εχει τα ρηματα ταυτα τοις ποιησασιν αυτα, τοσαυτην κατακρισιν εχει τοις παρακουσασιν.

0081 2CI 16

2CI 16:1 Ωστε, αδελφοι, αφορμην λαβοντες ου μικραν εις το μετανοησαι, καιρον εχοντες επιστρεψωμεν επι τον καλεσαντα ημας θεον, εως ετι εχομεν τον παραδεχομενον ημας .

2CI 16:2 εαν γαρ ταις ηδυπαθειαις ταυταις αποταξωμεθα και την ψυχην ημων νικησωμεν εν τω μη ποιειν τας επιθυμιας αυτης τας πονηρας, μεταληψομεθα του ελεους Ιησου.

2CI 16:3 γνωσκετε δε, οτι ερχεται ηδη η ημερα της κρισεως ως κλιβανος καιομενος, και τακησονται τινες των ουρανων και πασα η γη ως μολιβος επι πυρι τηκομενος: και τοτε φανησεται τα κρυφια και φανερα εργα των ανθρωπων.

2CI 16:4 καλον ουν ελεημοσυνη ως μετανοια αμαρτιας: κρεισων νηστεια προσευχης, ελεημοσυνη δε αμφοτερων: αγαπη δε καλυπτει πληθος αμαρτιων, προσευχη δε εκ καλης συνειδησεως εκ θανατου ρυεται. μακαριος πας ο ευρεθεις εν τουτοις πληρης: ελεημοσυνη γαρ κουφισμα αμαρτιας γινεται.

0082 2CI 17

2CI 17:1 Μετανοησωμεν ουν εξ ολης καρδιας, ινα μη τις ημων παραποληται. ει γαρ εντολας εχομεν, ινα και τουτο πρασσωμεν, απο των ειδωλων αποσπαν και κατηχειν, ποσω μαλλον ψυχην ηδη γινωσκουσαν τον θεον ου δει απολυσθαι;

2CI 17:2 συλλαβωμεν ουν εαυτοις και τους ασθενουντας αναγειν περι το αγαθον, οπως σωθωμεν απαντες και επιστρεψωμεν αλληλους και νουθετησωμεν.

2CI 17:3 και μη μονον αρτι δοκωμεν πιστευειν και προσεχειν εν τω νουθετεισθαι ημας υπο των πρεσβυτερων, αλλα και οταν εις οικον απαλλαγωμεν, μνημονευωμεν των του κυριου ενταλματων και μη αντιπαρελκωμεθα απο των κοσμικων επιθυμιων, αλλα πυκνοτερον προσερχομενοι πειρωμεθα προκοπτειν εν ταις εντολαις του κυριου, ινα παντες το αυτο φρονουντες συνηγμενοι ωμεν επι την ζωην:

2CI 17:4 ειπεν γαρ ο κυριος: Ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη, φυλας και γλωσσας: τουτο δε λεγει την ημεραν της επιφανειας αυτου, οτε ελθων λυτρωσεται ημας, εκαστον κατα τα εργα αυτου.

2CI 17:5 και οψονται την δοξαν αυτου και το κρατος οι απιστοι, και ξενισθησονται ιδοντες το βασιλειον του κοσμου εν τω Ιησου, λεγοντες: Ουαι ημιν, οτι συ ης, και ουκ ηδειμεν και ουκ επιστευομεν και ουκ επειθομεθα τους πρεσβυτεροις τοις αναγγελουσιν ημιν περι της σωτηριας ημων. και ο σκωληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται, και εσονται εις ορασιν παση σαρκι.

2CI 17:6 την ημεραν εκεινην λεγει της κρισεως, οταν οψονται τους εν ημιν ασεβησαντας και παραλογισαμενους τας εντολας Ιησου Χριστου.

2CI 17:7 οι δε δικαιοι ευπραγησαντες και υπομειναντες τας βασανους και μισησαντες τας ηδυπαθειας της ψυχης, οταν θεισωνται τους αστοχησαντας και αρνησαμενους δια των λογων η δια των εργαων τον Ιησουν, οπως κολαζονται δειναις βασανοις πυρι ασβεστω, εσονται δοξαν διδοντες τω θεω αυτων λεγοντες, οτι εσται ελπις τω δεδουλευκοτι θεω εξ ολης καρδιας .

0083 2CI 18

2CI 18:1 Και ημεις ουν γενωμεθα εκ των ευχαριστουντων, δεδουλευκοτων τω θεω, και μη εκ των κρινομενων ασεβων.

2CI 18:2 και γαρ αυτος πανθαμαρτωλος ων και μηπω φυγων τον πειρασμον, αλλ' ετι ων εν μεσοις τοις οργανοις του διαβολου σπουδαζω την δικαιοσυνην διωκειν, οπως ισχυσω καν εγγυς αυτης γενεσθαι, φοβουμενος την κρισιν την μελλουσαν.

0084 2CI 19

2CI 19:1 Ωστε, αδελφοι και αδελφαι, μετα τον θεον της αληθειας αναγνωσκω, υμιν εντευξιν εις το προσεχειν τοις γεγραμμενοις, ινα και εαυτους σωσητε και τον αναγνωσκοντα εν υμιν. μισθον γαρ αιτω υμας το μετανοησαι εξ ολης καρδιας, σωτηριαν εαυτοις και ζωην διδοντας . τουτο γαρ ποιησαντες σκοπον πασιν τοις νεοις θησομεν, τοις βουλομενοις περι την ευσεβειαν και την χρηστοτητα του θεου φιλοπονειν.

2CI 19:2 και μη αηδωσ εχωμεν και αγανακτωμεν οι ασοφοι, οταν τις ημας νουθετη και επιστρεφη απο της αδικιας εις την δικαιοσυνην. ενιοτε γαρ πονηρα πρασσοντες ου γνωσκομεν δια την διψυχιαν και απιστιαν την ενουσαν εν τοις στηθεσιν ημων, και εσκοτισμεθα την διανοιαν υπο των επιθυμιων των ματαιων.

2CI 19:3 πραξωμεν ουν την δικαιοσυνην, ινα εις τελος σωθωμεν. μακαριοι οι τουτοις υπακουοντες τοις προσταγμασιν: καν ολιγον χρονον κακοπαθησωσιν εν τω κοσμω τουτω, τον αθανατον της αναστασεως καρπον τρυγησουσιν.

2CI 19:4 μη ουν λυπεισθω ο ευσεβης, εαν επι τοις νυν χρονοις ταλαιπωρη: μακαριος αυτον αναμενει χρονος: εκεινος ανω μετα των πατερων αναβιωσας ευφρανθησεται εις τον αλυπητον αιωνα.

0085 2CI 20

2CI 20:1 Αλλα μηδε εκεινο την διανοιαν υμων ταρασσετω, οτι βλεπομεν τους αδικους πλουτουοντας και στενοχωρουμενους τους του θεου δουλους .

2CI 20:2 πιστευομεν ουν, αδελφοι και αδελφαι: θεου ζωντος πειραν αθλουμεν και γυμναζομεθα τω νυν βιω, ινα τω μελλοντι στεφανωθωμεν.

2CI 20:3 ουδεις των δικαιων ταχυν καρπον ελαβεν, αλλ' εκδεχεται αυτον.

2CI 20:4 ει γαρ τον μισθον των δικαιων ο θεος συντομως απεδιδου, ευθεως εμποριαν ησκουμεν και ου θεοσεβειαν: εδοκουμεν γαρ ειναι δικαιοι, ου το ευσεβες, αλλα το κερδαλεον διωδοντες . και δια τουτο θεια κρισις εβλαψεν πνευμα μη ον δικαιον, και εβαρυνεν δεσμοις .

2CI 20:5 Τω μονω θεω αορατω, πατρι της αληθειας, τω εξαποστειλαντι ημιν τον σωτηρα και αρχηγον της αφθαρσιας, δι' ου και εφανερωσεν ημιν την αληθειαν και την επουρανιον ζωην, αυτω η δοξα εις του αιωνας των αιωνων. αμην. Κλημεντος προς Κορινθιους επιστολη β.]

0086 Brn 1

Brn 1:1 Χαιρετε, υιοι και θυγατερες, εν ονοματι κυριου του αγαπησαντος ημας, εν ειρηνη.

Brn 1:2 Μεγαλων μεν οντων και πλουσιων των του θεου δικαιωματων εις υμας, υπερ τι και καθ' υπερβολην υπερευφραينوμαι επι τοις μακαριοις και ενδοξοις υμων πνευμασιν: ουτως εμφν τον της δωρεας πνευματικης χαριν ειληφατε.

Brn 1:3 Διο και μαλλον συγχαιρω εμαυτω ελπίζων σωθηναι, οτι αληθως βλεπω εν υμιν εκκεχυμενον απο του πλουσιου της πηγης κυριου πνευμα εφ' υμας . Ουτως με εξεπληξεν επι υμων η εμοι επιποθητη οψις υμων.

Brn 1:4 Πεπεισμενος ουν τουτο και συνειδωσ εμαυτω, οτι εν υμιν λαλησας πολλα επισταμαι, οτι εμοι συνωδευσεν εν οδω δικαιοσυνης κυριος, και παντως εις τουτο καγω αναγκαζομαι, αγαπαν υμας υπερ την ψυχην μου, οτι μεγαλη πιστις και αγαπη εγκατοικει εν υμιν επ' ελπιδι ζωης αυτου.

Brn 1:5 Λογισαμενος ουν τουτο, οτι εαν μεληση μοι περι υμων του μερος τι μεταδουναι αφ' ου ελαβον, οτι εσται μοι τοιουτοις πνευμασιν υπηρετησαντι εις μισθον, εσπουδασα κατα μικρον υμιν πεμπειν, ινα μετα της πιστεωσ υμων τελειαν εχητε και την γνωσιν.

Brn 1:6 Τρια ουν δογματα εστιν κυριου: ζωης ελπις, αρχη και τελος πιστεωσ ημων, και δικαιοσυνη, κρισεωσ αρχη και τελος, αγαπη, ευφροσυνης και αγαλλιασεωσ εργαων εν δικαιοσυνη μαρτυρια.

Brn 1:7 Εγνωρισεν γαρ ημιν ο δεσποτης δια των προφητων τα παρεληλυθοτα και τα ενεστωτα, και των μελλοντων δουσ απαρχας ημιν γευσεωσ . Ων τα καθ' εκαστα βλεποντες ενεργουμενα, καθωσ ελαλησεν, οφειλομεν πλουσιωτερον και υψηλοτερον προσαγειν τω φοβω αυτου.

Brn 1:8 Εγω δε, ουχ ωσ διδασκαλος αλλ' ωσ εις εξ υμων, υποδειξω ολιγα, δι' ων εν τοις παρουσιν ευφρανθησεσθε.

0087 Brn 2

Brn 2:1 Ημερων ουν ουσων πονηρων και αυτου του ενεργουντος εχοντος την εξουσιαν, οφειλομεν εαυτοις προσεχοντες εκζητειν τα δικαιωματα κυριου.

Brn 2:2 Της ουν πιστεως ημων εισιν βοηθοι φοβος και υπομονη, τα δε συμμαχουντα ημιν μακροθυμια και εγκρατεια.

Brn 2:3 Τουτων ουν μενοντων τα προς κυριον αγνωσ, συνευφραινονται αυτοις σοφια, συνεσις, επιστημη, γνωσις .

Brn 2:4 Πεφανερωκεν γαρ ημιν δια παντων των προφητων, οτι ουτε θυσιων ουτε ολοκαυτωματων ουτε προσφορων χρηζει, λεγων οτε μεν:

Brn 2:5 Τι μοι πληθος των θυσιων υμων; λεγει κυριος . Πληρης ειμι ολοκαυτωματων κριων, και στεαρ αρνων και αιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι, ουδ' αν ερχησθε οφθηναι μοι. Τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εκ των χειρων υμων; Πατειν μου την αυλην ου προσθησεσθε. Εαν φερητε σεμιδαλιν, ματαιον: θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν: τας νεομηνιας υμων και τα σαββατα ουκ ανεχομαι.

Brn 2:6 Ταυτα ουν κατηρησεν, ινα ο καινος νομος του κυριου ημων Ιησου Χριστου, ανευ ζυγου αναγκης ων, μη ανθρωποποιητον εχη την προσφοραν.

Brn 2:7 Λεγει δε παλιν προς αυτους: Μη εγω εντειλαμην τοις πατρασιν υμων εκπορευομενοις εκ γης Αιγυπτου, προσενεγκαι μοι ολοκαυτωματα και θυσιας,

Brn 2:8 αλλ' η τουτο εντειλαμην αυτοις: εκαστος υμων κατα του πλησιον εν τη καρδια αυτου κακιαν μη μνησικακειτω, και ορκον ψευδη μη αγαπατω.

Brn 2:9 Αισθανεσθαι ουν οφειλομεν, μη οντες ασυνετοι, την γνωμην της αγαθωσυνης του πατρος ημων, οτι ημιν λεγει, θελων ημας μη ομοιωσ πλανωμενους εκεινοις ζητειν πως προσαγω μεν αυτω.

Brn 2:10 Ημιν ουν ουτως λεγει: Θυσια τω θεω καρδια συντετριμμενη, οσμη ευωδιας τω κυριω καρδια δοξαζουσα τον πεπλακοτα αυτην. Ακριβευεσθαι ουν οφειλομεν, αδελφοι, περι της σωτηριας ημων, ινα μη ο πονηρος παρεισδυσιν πλανης ποιησας εν ημιν εκσφενδονηση ημας απο της ζωης ημων.

0088 Brn 3

Brn 3:1 Λεγει ουν παλιν περι τουτων προς αυτους: Ινατι μοι νηστευετε, λεγει κυριος, ως σημερον ακουσθηναι εν κραυγη την φωνην υμων; Ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην, λεγει κυριος, ουκ ανθρωπον ταπεινουντα την ψυχην αυτου.

Brn 3:2 Ουδ' αν καμψητε ως κρικον τον τραχηλον υμων και σακκον και σποδον ενδυσησθε, ουδ' ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην.

Brn 3:3 Προς ημας δε λεγει: Ιδου αυτη η νηστεια ην εγω εξελεξαμην, λεγει κυριος: λυε παντα συνδεσμον αδικιας, διαλυε στραγγαλιας βιαιων συναλλαγματων, αποστελλε τεθραυσμενους εν αφεσει, και πασαν αδικον συγγραφην διασπα. Διαθρυπτε πεινωσιν τον αρτον σου, και γυμνον εαν ιδης περιβαλε: αστεγους εισαγε εις τον οικον σου, και εαν ιδης ταπεινον, ουχ υπερωψη αυτον, ουδε απο των οικειων του σπερματος σου.

Brn 3:4 Τοτε ραγησεται πρωιμον το φως σου, και τα ιαματα σου ταχεως ανατελει, και προπορευσεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη, και η δοξα του θεου περιστελει σε.

Brn 3:5 Τοτε βοησεις, και ο θεος επακουσεται σου - ετι λαλουντος σου ερει: Ιδου παρειμι - εαν αφελης απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ρημα γογγυσμου, και δως πεινωντι τον αρτον σου εκ ψυχης σου, και ψυχην τεταπεινωμενην ελεησης .

Brn 3:6 Εις τουτο ουν, αδελφοι, ο μακροθυμος προβλεψας, ως εν ακεραιοσυνη πιστευσει ο λαος ον ητοιμασεν τω ηγαπημενω αυτου, προεφανερωσεν ημιν περι παντων, ινα μη προσρησσωμεθα ως προσηλυτοι τω εκεινων νομω.

0089 Brn 4

Brn 4:1 Δει ουν ημας περι των ενεστωτων επιπολυ ερευνων τας εκζητειν τα δυναμενα ημας σωζειν. Φυγωμεν ουν τελειως απο παντων των εργα της ανομιας, μηποτε κατα λαβη ημας τα εργα της ανομιας: και μισησωμεν την πλανην του νυν καιρου, ινα εις τον μελλοντα αγαπηθωμεν.

Brn 4:2 Μη δωμεν τη εαυτων ψυχη ανεσιν, ωστε εχειν αυτην εξουσιαν μετα πονηρων και αμαρτωλων συντρεχειν, μηποτε ομοιω θωμεν αυτοις .

Brn 4:3 Το τελειον σκανδαλον ηγγικεν, περι ου γεγραπται, ως Ενωχ λεγει. Εις τουτο γαρ ο δεσποτης συντετμηκεν τους καιρους και τας ημερας, ινα ταχυνη ο ηγαπημενος αυτου, και επι την κληρονομιαν ηξει.

Brn 4:4 Λεγει δε ουτως ο προφη της: Βασιλειαι δεκα επι της γης βασιλευσουσιν, και εξαναστησεται οπισθεν μικρος βασιλευς, ος ταπεινωσει τρεις υφ' εν των βασιλειων.

Brn 4:5 Ομοιως περι του αυτου λεγει Δανιηλ: Και ειδον το τεταρτον θηριον το πονηρον και ισχυρον και χαλεπωτερον παρα παντα τα θηρια της θαλασσης, και ως εξ αυτου ανετειλεν δεκα κερατα, και εξ αυτων μικρον κερας παραφυαδιον, και ως εταπεινωσεν υφ' εν τρια των μεγαλων κερατων. Συνιεναι ουν οφειλετε.

Brn 4:6 Ετι δε και τουτο ερωτω υμας ως εις εξ υμων ων, ιδιως δε και παντας αγαπων υπερ την ψυχην μου, προσεχειν εαυτοις και μη ομοιουσθαι τισιν επισωρευοντας ταις αμαρτιας υμων λεγοντας οτι η διαθηκη ημων ημιν μενει.

Brn 4:7 Ημων μεν: αλλ' εκεινοι ουτως εις τελος απωλεσαν αυτην λαβοντος ηδη του Μωυσεως . Λεγει γαρ η γραφη: Και ην Μωυσης εν τω ορει νηστευων ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα και ελαβεν την διαθηκην απο του κυριου, πλακακας λιθινασ γεγραμμενας τω δακτυλω της χειρος του κυριου. Αλλα επιστραφεντες επι τα ειδωλα απωλεσαν αυτην.

Brn 4:8 Λεγει γαρ ουτως κυριος: Μωυση Μωυση, καταβηθι το ταχος, οτι ηνομησεν ο λαος σου, ους εξηγαγες εκ γης Αιγυπτου. Και συνηκεν Μωυσης και εριψεν τας δυο πλακακας εκ των χειρων αυτου, και συνετριβη αυτων η διαθηκη, ινα η του ηγαπημενου Ιησου ενκατασφραγισθη εις την καρδιαν ημων εν ελπιδι της πιστεως αυτου.

Brn 4:9 Πολλα δε θελων γραφειν, ουχ ως διδασκαλος αλλ' ως πρεπει αγαπωντι, αφ' ων εχομεν μη ελλειπειν, γραφειν εσπουδασα, περιψημα υμων. Διο προσεχωμεν εν ταις εσχαις ημεραις: ουδεν γαρ ωφελησει ημας ο πας χρονος της ζωης ημων και της πιστεως, εαν μη νυν εν τω ανομω καιρω και τοις μελλουσιν σκανδαλοις, ως πρεπει υιοις θεου, αντιστωμεν.

Brn 4:10 Ινα ουν μη σχη παρεισδυσιν ο μελας, φυγωμεν απο πασης ματαιοτητος, μισησωμεν τελειως τα εργα της πονηρας οδου. Μη καθ' εαυτους ενδυνοντες μοναζετε ως ηδη δεδικαιωμενοι, αλλ' επι το αυτο συνερχομενοι συνζητειτε περι του κοινη συμφεροντος .

Βηρ 4:11 Λεγει γαρ η γραφη: Ουαι οι συνετοι παρ' εαυτοις και ενωπιον αυτων επιστημονες . Γενωμεθα πνευματικοι, γενωμεθα νας τελειος τω θεω. Εφ' οσον εστιν εφ' ημιν, μελετωμεν τον φοβον του θεου και φυλασσειν αγωνιζωμεθα τας εντολας αυτου, ινα εν τοις δικαιομασιν αυτου ευφρανθωμεν.

Βηρ 4:12 Ο κυριος απροσωποληπτως κρινει τον κοσμον: εκαστος καθως εποιησεν κομιεται, εαν η αγαθος, η δικαιοσυνη αυτου προηγησεται αυτου: εαν η πονηρος, ο μισθος της πονηριας εμπροσθεν αυτου.

Βηρ 4:13 Προσεχωμεν μηποτε επαναπαυομενοι ως κλητοι επικαθυπνωσωμεν ταις αμαρτιας ημων, και ο πονηρος αρχων λαβων την καθ' ημων εξουσιαν απωσεται ημας απο της βασιλειας του κυριου.

Βηρ 4:14 Ετι δε κακεινο, αδελφοι μου, νοειτε: οταν βλεπετε μετα τηλικαντα σημεια και τερατα γεγονοτα εν τω Ισραηλ, και ουτως ενκαταλελειφθαι αυτους, προσεχωμεν, μηποτε, ως γεγραπται, πολλοι κλητοι, ολιγοι δε εκλεκτοι ευρεθωμεν.

0090 Brn 5

Brn 5:1 Εις τουτο γαρ υπεμεινεν ο κυριος παραδουναι την σαρκα εις καταφθοραν, ινα τη αφεσει των αμαρτιων αγνισθω μεν, ο εστιν εν τω ραντισματι αυτου του αιματος .

Brn 5:2 Γεγραπται γαρ περι αυτου α μεν προς τον Ισραηλ, α δε προς ημας λεγει δε ουτως: Ετραυματισθη δια τας ανομιας ημων και μεμαλακισται δια τας αμαρτιας ημων: τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν: ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος αφωνος εναντιον του κειραντος αυτον.

Brn 5:3 Ουκουν υπερευχαριστειν οφειλομεν τω κυριω, οτι και τα παρεληλυθοτα ημιν εγνωρισεν και εν τοις ενεστωσιν ημας εσοφισεν, και εις τα μελλοντα ουκ εσμεν ασυνετοι.

Brn 5:4 Λεγει δε η γραφη: Ουκ αδικως εκτεινεται δικτυα πτερωτοις - τουτο λεγει, οτι δικαιως απολειται ανθρωπος, ος εχων οδου δικαιοσυνης γνωσιν εαυτον εις οδον σκοτους απο συνεχει.

Brn 5:5 Ετι δε και τουτο, αδελφοι μου: ει ο κυριος υπεμεινεν παθειν υπερ της ψυχης ημων, ων παντος του κοσμου κυριος, ω ειπεν ο θεος απο καταβολης κοσμου: Ποιησωμεν ανθρωπον κατ' εικονα και καθ' ομοιωσιν ημετεραν , πως ουν υπεμεινεν υπο χειρος ανθρωπων παθειν; μαθετε.

Brn 5:6 Οι προφηται, απ' αυτου εχοντες την χαριν, εις αυτον επρο φητευσαν: αυτος δε, ινα καταργηση τον θανατον και την εκ νεκρων αναστασιν δειξη, οτι εν σαρκι εδει αυτον φανερωθηναι, υπεμεινεν,

Brn 5:7 ινα τοις πατρασιν την επαγγελιαν αποδω και αυτος εαυτω τον λαον τον καινον ετοιμαζων επιδειξη επι της γης ων, οτι την αναστασιν αυτος ποιησας κρινει.

Brn 5:8 Περας γε τοι διδασκων τον Ισραηλ και τηλικαυτα τερατα και σημεια ποιων, ουχ οτι εκηρυσσεν και υπερηγαπησαν αυτον.

Brn 5:9 Οτε δε τους ιδιους αποστολους τους μελλοντας κηρυσσειν το ευαγγελιον αυτου εξελεξατο, οντας υπερ πασαν αμαρτιαν ανομωτερους, ινα δειξη οτι ουκ ηλθεν καλεσαι δικαιους, αλλα αμαρτωλους, τοτε εφανερωσεν εαυτον ειναι υιον θεου.

Brn 5:10 Ει γαρ μη ηλθεν εν σαρκι, πως αν εσωθησαν οι ανθρωποι βλεποντες αυτον, οτε τον μελλοντα μη ειναι ηλιον, εργων των χειρων αυτου υπαρχοντα, εμβλε ποντες ουκ ισχυουσιν εις τας ακτινας αυτου αντοφθαλμησαι;

Brn 5:11 Ουκουν ο υιος του θεου εις τουτο εν σαρκι ηλθεν, ινα το τελειον των αμαρτηματων ανακεφαλαιωση τοις διωξασιν εν θανατω τους προφητας αυτου.

Brn 5:12 Ουκουν εις τουτο υπεμεινεν. Λεγει γαρ ο θεος την πληγην της σαρκος αυτου εξ αυτων: Οταν παταξωσιν τον ποιμενα αυτων, τοτε απολειται τα προβατα της ποιμνης .

Brn 5:13 Αυτος δε ηθελησεν ουτως παθειν: εδει γαρ, ινα επι ξυλου παθη. Λεγει γαρ ο προφητευων επ' αυτω: Φεισαι μου της ψυχης απο ρομφαιας, και καθηλωσον μου τας σαρκας, οτι

πονηρευομενων συναγωγη επανεστησαν μοι.

Brn 5:14 Και παλιν λεγει: Ιδου, τεθεικα μου τον νωτον εις μαστιγας, και τας σιαγονας εις ραπισματα, το δε προσωπον μου εθηκα ως στερεαν πετραν.

0091 Brn 6

Brn 6:1 Οτε ουν εποιησεν την εντολην, τι λεγει; Τις ο κρινομενος μοι; αντιστητω μοι: η τις ο δικαιουμενος μοι; εγγισατω τω παιδι κυριου. Ουαι υμιν, οτι υμεις παντες παλαιωθησεσθε ως ματιον και σης καταφαγεται υμας .

Brn 6:2 Και παλιν λεγει ο προφητης, επει ως λιθος ισχυρος ετεθη εις συντριβην: Ιδου, εμβάλω εις τα θεμελια Σιων λιθον πολυτελη, εκλεκτον, ακρογωνιαιον, εντιμον. Ειτα τι λεγει; Και ο πιστευων εις αυτον ζησεται εις τον αιωνα.

Brn 6:3 Επι λιθον ουν ημων η ελπισ; μη γενοιτο: αλλ' επει εν ισχυι τεθεικεν την σαρκα αυτου ο κυριος . Λεγει γαρ: Και εθηκε με ως στερεαν πετραν.

Brn 6:4 Λεγει δε παλιν ο προφητης: Λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας . Και παλιν λεγει: Αυτη εστιν η ημερα η μεγαλη θαυμαστη, ην εποιησεν ο κυριος .

Brn 6:5 Απλουστερον υμιν γραφω, ινα συνιητε: εγω περιψημα της αγαπης υμων.

Brn 6:6 Τι ουν λεγει παλιν ο προφητης; Περιεσχον με συνα γωγη πονηρευομενων, εκυκλωσαν με ωσει μελισσαι κηριον, και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον. Εν σαρκι ουν αυτου μελλοντος φανερουσθαι και πασχειν, προεφανερωθη το παθος .

Brn 6:7 Λεγει γαρ ο προφητης επι τον Ισραηλ: Ουαι τη ψυχη αυτων, οτι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ' εαυτων, ειποντες: Δησωμεν τον δικαιον, οτι δυσχρηστος ημιν εστιν.

Brn 6:8 Τι λεγει ο αλλος προφητης Μωυσης αυτοις; Ιδου, ταδε λεγει κυριος ο θεος: Εισελθετε εις την γην την αγαθην, ην ωμοσεν κυριος τω Αβρααμ και Ισαακ και Ιακωβ, και κατακληρονομησατε αυτην, γην ρεουσαν γαλα και μελι.

Brn 6:9 Τι δε λεγει η γνωσις; μαθετε. Ελπισατε, φησιν, επι τον εν σαρκι μελλοντα φανερουσθαι υμιν Ιησουν. Ανθρωπος γαρ γη εστιν πασχουσα: απο προσωπου γαρ της γης η πλασις του Αδαμ εγενετο. Τι ουν λεγει; Εις την γην την αγαθην, γην ρεουσαν γαλα και μελι.

Brn 6:10 Ευλογητος ο κυριος ημων, αδελφοι, ο σοφιαν και νουν θεμενος εν ημιν των κρυφίων αυτου. Λεγει γαρ ο προ φητης: Παραβολην κυριου τις νοησει, ει μη σοφος και επιστημων και αγαπων τον κυριον αυτου;

Brn 6:11 Επει ουν ανακαινισας ημας εν τη αφεσει των αμαρτιων εποιησεν ημας αλλον τυπον, ως παιδιον εχειν την ψυχην, ως αν δη αναπλασσοντος αυτου ημας .

Brn 6:12 Λεγει γαρ η γραφη περι ημων, ως λεγει τω υιω: Ποιησωμεν κατ' εικονα και καθ' ομοιωσιν ημων τον ανθρωπον, και αρχετωσαν των θηριων της γης και των πετεινων του ουρανου και των ιχθυων της θαλασσης . Και ειπεν κυριος, ιδων το καλον πλασμα ημων: Αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην. Ταυτα προς τον υιον.

Brn 6:13 Παλιν σοι επιδειξω, πως προς ημας λεγει: δευτεραν πλασιν επ' εσχατων εποιησεν. Λεγει δε κυριος: Ιδου, ποιω τα εσχατα ως τα πρωτα. Εις τουτο ουν εκηρυξεν ο προφητης: Εισελθετε εις γην ρεουσαν γαλα και μελι και κατακυριευσατε αυτης .

Brn 6:14 Ιδε ουν, ημεις αναπεπλασμεθα, καθως παλιν εν ετερω προφητη λεγει: Ιδου, λεγει κυριος, εξελω τουτων, τουτεστιν ων προεβλεπεν το πνευμα κυριου, τας λιθινας καρδιας, και εμβαλω σαρκινας - οτι αυτος εν σαρκι εμελλεν φανερουσθαι και εν ημιν κατοικειν.

Brn 6:15 Ναος γαρ αγιος, αδελφοι μου, τω κυριω το κατοικητηριον ημων της καρδιας .

Brn 6:16 Λεγει γαρ παλιν κυριος: Και εν τινι οφθησομαι τω κυριω τω θεω μου και δοξασθησομαι; Λεγει: Εξομολογησομαι σοι εν εκκλησια αδελφων μου, και ψαλω σοι αναμεσον εκκλησιας αγιων. Ουκουν ημεις εσμεν, ους εισηγαγεν εις την γην την αγαθην.

Brn 6:17 Τι ουν το γαλα και το μελι ; οτι πρωτον το παιδιον μελιτι, ειτα γαλακτι ζωοποιειται: Ουτως ουν και ημεις τη πιστει της επαγγελιας και τω λογω ζωοποιουμενοι ζησομεν κατακυριευοντες της γης .

Brn 6:18 Προειρηκε δε επανω: Και αυξανεσθωσαν και πληθυνεσθωσαν και αρχετω σαν των ιχθυων. Τις ουν ο δυναμενος νυν αρχειν θηριων η ιχθυων η πετεινων του ουρανου; Αισθανεσθαι γαρ οφειλομεν, οτι το αρχειν εξουσιας εστιν, ινα τις επιταξας κυριευση.

Brn 6:19 Ει ουν ου γινεται τουτο νυν, αρα ημιν ειρηκεν ποτε, οταν και αυτοι τελειωθωμεν κληρονομοι της διαθηκης κυριου γενεσθαι.

0092 Brn 7

Brn 7:1 Ουκουν νοειτε, τεκνα ευφροσυνης, οτι παντα ο καλος κυριος προεφανερωσεν ημιν, ινα γνωμεν ω κατα παντα ευχαριστουντες οφειλομεν αινειν.

Brn 7:2 Ει ουν ο υιος του θεου, ων κυριος και μελλων κρινειν ζωντας και νεκρους, επαθεν ινα η πληγη αυτου ζωοποιηση ημας, πιστευσωμεν οτι ο υιος του θεου ουκ ηδυνατο παθειν ει μη δι' ημας .

Brn 7:3 Αλλα και σταυρωθεις εποτιζετο οξει και χολη. Ακουσατε, πως περι τουτου πεφανερωκαν οι ιερεις του ναου, γεγραμμενης εντολης: Ος αν μη νηστευση την νηστειαν, θανατω εξολεθρευθησεται. Ενετειλατο κυριος, επει και αυτος υπερ των ημετερων αμαρτιων εμελλεν το σκευος του πνευματος προσφερειν θυσιαν, ινα και ο τυπος ο γενομενος επι Ισαακ του προσενεχθεντος επι το θυσιαστηριον τελεσθη.

Brn 7:4 Τι ουν λεγει εν τω προφητη; Και φαγετωσαν εκ του τραγου του προσφερομενου τη νηστεια υπερ πασων των αμαρτιων. Προσεχετε ακριβως: Και φαγετωσαν οι ιερεις μονοι παντες το εντερον απλυτον μετα οξους .

Brn 7:5 Προς τι; Επειδη εμε υπερ αμαρτιων μελλοντα του λαου μου του καινου προσφερειν την σαρκα μου μελλετε ποτιζειν χολην μετα οξους, φαγετε υμεις μονοι, του λαου νηστευοντος και κοπτομενου επι σακκου και σποδου - ινα δειξη οτι δει αυτον παθειν υπ' αυτων.

Brn 7:6 Πως ουν ενετειλατο; προσεχετε: Λαβετε δυο τραγους καλους και ομοιους και προσενεγκατε, και λαβετω ο ιερευς τον ενα εις ολοκαυτωμα υπερ αμαρτιων. Τον δε ενα τι ποιησουσιν; Επικαταρατος, φησιν, ο εις .

Brn 7:7 Προσεχετε, πως ο τυπος του Ιησου φανερωται.

Brn 7:8 Και εμπτυσατε παντες και κατακεντησατε και περιθετε το εριον το κοκκινον περι την κεφαλην αυτου, και ουτως εις ερημον βληθητω. Και οταν γενηται ουτως, αγει ο βασταζων τον τραγον εις την ερημον και αφαιρει το εριον και επιτιθησιν αυτο επι φρυγανον το λεγομενον ραχη, ου και τους βλαστους ειωθαμεν τρωγειν εν τη χωρα ευρισκοντες . Ουτως μονης της ραχης οι καρποι γλυκεις εισιν.

Brn 7:9 Τι ουν και τουτο; προσεχετε: Τον μεν ενα επι το θυσιαστηριον, τον δε ενα επικαταρατον, και οτι τον επικαταρατον εστεφανωμενον. Επειδη οφονται αυτον τοτε τη ημερα τον ποδηρη εχοντα τον κοκκινον περι την σαρκα και ερουσιν: Ουχ ουτος εστιν, ον ποτε ημεις εσταυρωσαμεν εξουθενησαντες και κατακεντησαντες και εμπτυσαντες; αληθως ουτος ην, ο τοτε λεγων εαυτον υιον θεου ειναι.

Brn 7:10 Πως γαρ ομοιος εκεινω; εις τουτο ομοιους τους τραγους και καλους, ισους, ινα οταν ιδωσιν αυτον τοτε ερχομενον, εκπλαγωσιν επι τη ομοιοτητι του τραγου. Ουκουν ιδε τον τυπον του μελλοντος πασχειν Ιησου.

Βρη 7:11 Τι δε, οτι το εριον εις μεσον των ακανθων τιθεασιν; τυπος εστιν του Ιησου τη εκκλησια κειμενος, οτι ος εαν θελη το εριον αραι το κοκκινον, δει αυτον πολλα παθειν δια το ειναι φοβεραν την ακανθαν, και θλιβεντα κυριευσαι αυτου. Ουτως, φησιν, οι θελοντες με ιδειν και αψασθαι μου της βασιλειας οφειλουσιν θλιβεντες και παθοντες λαβειν με .

0093 Brn 8

Brn 8:1 Τίνα δε δοκείτε τυπον ειναι, οτι εντεταλται τω Ισραηλ προσφερειν δαμαλιν τους ανδρας, εν οις εισιν αμαρτια τελειαι, και σφαξαντας κατακαιειν, και αιρειν τοτε την σποδον παιδια και βαλλειν εις αग्η και περιτιθεναι το εριον το κοκκινον επι ξυλου, ιδε παλιν ο τυπος του σταυρου και το εριον το κοκκινον, και το υσσωπον, και ουτως ραντιζειν τα παιδια καθ' ενα τον λαον, ινα αγνιζωνται απο των αμαρτιων;

Brn 8:2 Νοειτε, πως εν απλοτητι λεγει υμιν. Ο μοσχος Ιησους εστιν, οι προσφεροντες ανδρες αμαρτωλοι οι προσενεγκαντες αυτον επι την σφαγην. Ειτα ουκετι ανδρες, ουκετι αμαρτωλων η δοξα.

Brn 8:3 Οι ραντιζοντες παιδες οι ευαγγελισαμενοι ημιν την αφεσιν των αμαρτιων και τον αγνισμον της καρδιας, οις εδωκεν του ευαγγελιου την εξουσιαν, ουσιν δεκαδυο εις μαρτυριον των φυλων οτι δεκαδυο φυλαι του Ισραηλ], εις το κηρυσσειν.

Brn 8:4 Διατι δε τρεις παιδες οι ραντιζοντες; εις μαρτυριον Αβρααμ, Ισαακ, Ιακωβ, οτι ουτοι μεγαλοι τω θεω.

Brn 8:5 Οτι δε το εριον επι το ξυλον, οτι η βασιλεια Ιησου επι ξυλου, και οτι οι ελπιζοντες επ' αυτον ζησονται εις τον αιωνα.

Brn 8:6 Διατι δε αμα το εριον και το υσσωπον; οτι εν τη βασιλεια αυτου ημεραι εσονται πονηραι και ρυπαραι, εν αις ημεις σωθησομεθα: Οτι και ο αλγων σαρκα δια του ρυπου του υσσωπου ιαται.

Brn 8:7 Και δια τουτο ουτως γενομενα ημιν μεν εστιν φανερα, εκεινοις δε σκοτεινα, οτι ουκ ηκουσαν φωνης κυριου.

0094 Brn 9

Brn 9:1 Λεγει γαρ παλιν περι των ωτιων, πως περιε τεμεν ημων τας ακοας και τας καρδιας . Λεγει κυριος εν τω προφητη: Εις ακοην ωτιου υπηκουσαν μου. Και παλιν λεγει: Ακοη ακουσονται οι πορρωθεν, και α εποησα γνωσονται: και περιτμηθητε, λεγει κυριος, τας ακοας υμων.

Brn 9:2 Και παλιν λεγει: Ακουε Ισραηλ, οτι ταδε λεγει κυριος ο θεος σου: Τις εστιν ο θελων ζησαι εις τον αιωνα; ακοη ακουσατω της φωνης του παιδος μου.

Brn 9:3 Και παλιν λεγει: Ακουε ουρανε, και ενωτιζου γη, οτι κυριος ελαλησεν ταυτα εις μαρτυριον]. Και παλιν λεγει: Ακουσατε λογον κυριου, αρχοντες του λαου τουτου. Και παλιν λεγει: Ακουσατε, τεκνα, της φωνης βοωντος εν τη ερημω. Ουκουν περιετεμεν ημων τας ακοας, ινα ακουσαντες λογον πιστευσωμεν ημεις .

Brn 9:4 Αλλα και η περιτομη εφ' η πεποιθασιν κατηρηται. Περιτομην γαρ ειρηκεν ου σαρκος γενηθηναι: αλλα παρεβησαν, οτι αγγελος πονηρος εσοφιζεν αυτους .

Brn 9:5 Λεγει δε προς αυτους: Ταδε λεγει κυριος ο θεος υμων ωδε ευρισκω εντολην]: Ου μη σπειρητε επ' ακανθαις, περιτμηθητε τω κυριω υμων. Και τι λεγει; Και περιτμηθητε την πονηριαν απο της καρδιας υμων. Λεγει δε παλιν: Ιδου, λεγει κυριος, παντα τα εθνη απεριτμητα ακροβυστιαν, ο δε λαος ουτος απεριτμητος καρδια.

Brn 9:6 Αλλ' ερεις: Και μην περιτετμηται ο λαος εις σφραγιδα. Αλλα και πας Συρος και Αραψ και παντες οι ιερεις των ειδωλων: αρα ουν κακεινοι εκ της διαθηκης αυτων εισιν; αλλα και οι Αιγυπτιοι εν περιτομη εισιν.

Brn 9:7 Μαθετε ουν, τεκνα αγαπης, περι παντων πλουσιως, οτι Αβρααμ, πρωτος περιτομην δους, εν πνευματι προβλεψας εις τον Ιησουν περιετεμεν, λαβων τριων γραμματων δογματα.

Brn 9:8 Λεγει γαρ: Και περιετεμεν Αβρααμ εκ του οικου αυτου ανδρας δεκαοκτω και τριακοσιους . Τις ουν η δοθεισα αυτω γνωσις; μαθετε: οτι τους δεκαοκτω πρωτους, και διαστημα ποιησας λεγει τριακοσιους . Το δεκαοκτω , Ι δεκα] Η οκτω]: εχεις ΙΗσουν]. Οτι δε ο σταυρος εν τω Τ ημελλεν εχειν την χαριν, λεγει και τους τριακοσιους . Δηλοι ουν τον μεν Ιησουν εν τοις δυσιν γραμμασιν, και εν τω ενι τον σταυρον.

Brn 9:9 Οιδεν ο την εμφυτον δωρεαν της διδαχης αυτου θεμενος εν ημιν. Ουδεις γνησιωτερον εμαθεν απ' εμου λογον: αλλα οίδα οτι αξιοι εστε υμεις .

0095 Brn 10

Brn 10:1 Οτι δε Μωυσης ειπεν: Ου φαγεσθε χοιρον ουτε αετον ουτε οξυπτερον ουτε κορακα ουτε παντα ιχθυον, ος ουκ εχει λεπιδα εν αυτω, τρια ελαβεν εν τη συνεσει δογματα.

Brn 10:2 Περως γε τοι λεγει αυτοις εν τω Δευτερονομιω: Και διαθησομαι προς τον λαον τουτον τα δικαιωματα μου. Αρα ουν ουκ εστιν εντολη θεου το μη τρωγειν, Μωυσης δε εν πνευματι ελαλησεν.

Brn 10:3 Το ουν χοιριον προς τουτο ειπεν: ου μη κολληθηση, φησιν, ανθρωποις τοιουτοις, οιτινες εισιν ομοιοι χοιροις: τουτεστιν οταν σπαταλωσιν, επιλανθανονται του κυριου, οταν δε υστερωνται, επιγινωσκουσιν τον κυριον, ως και ο χοιρος, οταν τρωγει, τον κυριον ουκ οιδεν, οταν δε πεινα, κραυγαζει, και λαβων παλιν σιωπα.

Brn 10:4 Ουδε φαγη, φησιν, τον αετον ουδε τον οξυπτερον ουδε τον ικτινα ουδε τον κορακα: ου μη, φησιν, κολληθηση ουδε ομοιωθηση ανθρωποις τοιουτοις, οιτινες ουκ οιδασιν δια κοπου και ιδρωτος εαυτοις ποριζειν την τροφην, αλλα αρπαζουσιν τα αλλοτρια εν ανομια αυτων και επιτηρουσιν ως εν ακεραιοσυνη περιπατουντες και περιβλεπονται, τινα εκδυσωσιν δια την πλεονεξιαν, ως και τα ορνεα ταυτα μονα εαυτοις ου ποριζει την τροφην, αλλα αργα καθημενα εκζητει, πως αλλοτριας σαρκας καταφαγη, οντα λοιμα τη πονηρια αυτων.

Brn 10:5 Και ου φαγη, φησιν, σμυραιναν ουδε πολυπα ουδε σηπιαν: ου μη, φησιν, ομοιωθηση κολλωμενος ανθρωποις τοιουτοις, οιτινες εις τελος εισιν ασεβεις και κεκριμενοι ηδη τω θανατω, ως και ταυτα τα ιχθυδια μονα επικαταρατα εν τω βυθω νηχεται μη κολυμβωντα ως τα λοιπα, αλλ' εν τη γη καταω του βυθου κατοικει.

Brn 10:6 Αλλα και τον δασυποδα ου φαγη: προς τι; ου μη γενη, φησιν, παιδοφθορος ουδε ομοιωθηση τοις τοιου τοις. Οτι ο λαγως κατ' ενιαυτον πλεονεκτει την αφοδευσιν: οσα γαρ ετηζη, τοσαυτας εχει τρυπας.

Brn 10:7 Αλλα ουδε την υαιναν φαγη: ου μη, φησιν, γενη μοιχος ουδε φθορευς ουδε ομοιωθηση τοις τοιουτοις. Προς τι; οτι το ζων τουτο παρ' ενιαυτον αλλασσει την φυσιν και ποτε μεν αρρεν, ποτε δε θηλυ γινεται.

Brn 10:8 Αλλα και την γαλην εμισησεν. Καλως: ου μη γενη, φησιν, τοιουτος, ουδε ομοιωθηση τοις τοιουτοις οιους ακουομεν ανομιαν ποιουντας εν τω στοματι δι' ακαθαρσιαν, ουδε κολληθηση ταις ακαθαρτοις ταις την ανομιαν ποιουσαις εν τω στοματι. Το γαρ ζων τουτο τω στοματι κυει.

Brn 10:9 Περι μεν των βρωματων λαβων Μωυσης τρια δογματα ουτως εν πνευματι ελαλησεν: οι δε κατ' επιθυμιαν της σαρκος ως περι βρωσεως προσεδεξαντο.

Brn 10:10 Λαμβανει δε των αυτων τριων δογματων γνωσιν Δαυιδ και λεγει ομοιως: Μακαριος ανηρ, ος ουκ επορευθη εν βουλη ασεβων, καθως και οι ιχθυες πορευονται εν σκοτει εις τα βαθη: ουδε εν οδω αμαρτωνων εστη, καθως οι δοκουντες φοβεισθαι τον κυριον αμαρτανουσιν ως ο

χοιρος, ουδε επι καθεδραν λοιμων εκαθισεν, καθως τα πετεινα καθημενα εις αρπαγην. Εχετε τελειως και περι της βρωσεως .

Brn 10:11 Αλλ' ειπεν Μωυσης: Φαγεσθε παν διχηλουν και μαρυκωμενον. Τι λεγει; οτι την τροφην λαμβανων οιδεν τον τρεφοντα αυτον και επ' αυτω αναπαυομενος ευφραινεσθαι δοκει. Καλως ειπεν βλεπων την εντολην. Τι ουν λεγει; κολλασθε μετα των φοβουμενων τον κυριον, μετα των μελετωντων ο ελαβον διασταλμα ρηματος εν τη καρδια, μετα των λαλουντων τα δικαιωματα κυριου και τηρουντων, μετα των ειδοτων, οτι η μελετη εστιν εργον ευφροσυνης, και αναμαρυκωμενων τον λογον κυριου. Τι δε το διχηλουν ; οτι ο δικαιος και εν τουτω τω κοσμω περιπατει και τον αγιον αιωνα εκδεχεται. Βλεπετε, πως ενομοθετησεν Μωυσης καλως .

Brn 10:12 Αλλα ποθεν εκεινοις ταυτα νοησαι η συνιεναι; ημεις δε δικαιως νοησαντες τας εντολας λαλουμεν, ως ηθελησεν κυριος . Δια τουτο περιετεμεν τας ακοας ημων και τας καρδιας, ινα συνιωμεν ταυτα.

0096 Brn 11

Brn 11:1 Ζητησωμεν δε, ει εμελησεν τω κυριω προφανερωςαι περι του υδατος και περι του σταυρου.

Brn 11:2 Περι μεν του υδατος γεγραπται επι τον Ισραηλ, πως το βαπτισμα το φερον αφεσιν αμαρτιων ου μη προσδεξονται, αλλ' εαυτοις οικοδομησουσιν.

Brn 11:3 Λεγει γαρ ο προφητης: Εκστηθι ουρανε, και επι τουτω πλειον φριξατω η γη, οτι δυο και πονηρα εποιησεν ο λαος ουτος: εμε εγκατελιπον, πηγην υδατος ζωσαν, και εαυτοις ωρυξαν βοθρον θανατου. Μη πετρα ερημος εστιν το ορος το αγιον μου Σινα; εσεσθε γαρ ως πετεινου νοσσοι ανιπταμενοι νοσσιας αφηρημενοι.

Brn 11:4 Και παλιν λεγει ο προφητης: Εγω πορευσομαι εμπροσθεν σου και ορη ομαλιω και πυλας χαλκας συντριψω και μοχλους σιδηρους συνκλασω, και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους, αποκρυφους, αορατους, ινα γνωσιν, οτι εγω κυριος ο θεος .

Brn 11:5 Και κατοικησεις εν υψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας, και το υδωρ αυτου πιστον: βασιλεα μετα δοξης οψεσθε, και η ψυχη υμων μελετησει φοβον κυριου.

Brn 11:6 Και παλιν εν αλλω προφητη λεγει: Και εσται ο ταυτα ποιων ως το ξυλον το πεφυτευμενον παρα τας διεξοδους των υδατων, ο τον καρπον αυτου δωσει εν καιρω αυτου, και τα φυλλα αυτου ουκ απορρησεται, και παντα οσα αν ποιη κατευοδωθησεται. Ουχ ουτως οι ασεβεις, ουχ ουτως, αλλ' η ως ο χνους, ον εκριπτει ο ανεμος απο προσωπου της γης . Δια τουτο ουκ αναστησονται ασεβεις εν κρισει ουδε αμαρτωλοι εν βουλη δικαιων, οτι γνωσκει κυριος οδον δικαιων, και οδος ασεβων απολειται.

Brn 11:7 Αισθανεσθε, πως το υδωρ και τον σταυρον επι το αυτο ωρισεν.

Brn 11:8 Τουτο γαρ λεγει: μακαριοι , οι επι τον σταυρον ελπισαντες κατεβησαν εις το υδωρ, οτι τον μεν μισθον λεγει εν καιρω αυτου: τοτε, φησιν, αποδωσω. Νυν δε ο λεγει: τα φυλλα ουκ απορρησεται. Τουτο λεγει: οτι παν ρημα, ο εαν εξελευσεται εξ υμων δια του στοματος υμων εν πιστει και αγαπη, εσται εις επι στροφην και ελπιδα πολλοις .

Brn 11:9 Και παλιν ετερος προφητης λεγει: Και ην η γη του Ιακωβ επαινουμενη παρα πασαν την γην. Τουτο λεγει: το σκευος του πνευματος αυτου δοξαζει.

Brn 11:10 Ειτα τι λεγει; Και ην ποταμος ελκων εκ δεξιων, και ανεβαινεν εξ αυτου δενδρα ωραιο: και ος αν φαγη εξ αυτων, ζησεται εις τον αιωνα. Τουτο λεγει, οτι ημεις μεν καταβαινομεν εις το υδωρ γεμοντες αμαρτιων και ρυπου, και αναβαινομεν καρποφορουντες εν τη καρδια τον φοβον και την ελπιδα εις τον Ιησουν εν τω πνευματι εχοντες .

Brn 11:11 Και ος αν φαγη απο τουτων, ζησεται εις τον αιωνα. Τουτο λεγει: ος αν, φησιν, ακουση τουτων λαλουμενων και πιστευση, ζησεται εις τον αιωνα.

0097 Brn 12

Brn 12:1 Ομοίως πάλιν περι του σταυρου οριζει εν άλλω προφητη λεγοντι: Και ποτε ταυτα συντελεσθησεται; λεγει κυριος: Οταν ξυλον κλιθη και αναστη, και οταν εκ ξυλου αιμα σταξη. Εχεις πάλιν περι του σταυρου και του σταυρουσθαι μελλοντος .

Brn 12:2 Λεγει δε πάλιν τω Μωυση, πολεμουμενου του Ισραηλ υπο των αλλοφυλων, και ινα υπομνηση αυτους πολεμουμενους, οτι δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθησαν εις θανατον: λεγει εις την καρδιαν Μωυσεως το πνευμα, ινα ποιηση τυπον σταυρου και του μελλοντος πασχειν, οτι εαν μη, φησιν, ελπισωσιν επ' αυτω, εις τον αιωνα πολεμηθησονται. Τι θησιν ουν Μωυσης εν εφ' εν οπλον εν μεσω της πυγμης, και σταθεις υψηλοτερος παντων εξετεινεν τας χειρας, και ουτως πάλιν ενικα ο Ισραηλ. Ειτα, οποταν καθειλεν, πάλιν εθανατουντο.

Brn 12:3 Προς τι; ινα γνωσιν οτι ου δυνανται σωθηναι εαν μη επ' αυτω ελπισωσιν.

Brn 12:4 Και πάλιν εν ετερω προφητη λεγει: Ολην την ημεραν διεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντι λεγοντα οδω δικαια μου.

Brn 12:5 Πάλιν Μωυσης ποιει τυπον του Ιησου, οτι δει αυτον παθειν, και αυτος ζωοποιησει, ον δοξουσιν απολωλεκεναι εν σημειω, πιπτοντος του Ισραηλ. Εποησεν γαρ κυριος παντα οφιν δακνειν αυτους, και απεθνησκον επειδη η παραβασις δια του οφεως εν Ευα εγενετο, ινα ελεγξη αυτους, οτι δια την παραβασιν αυτων εις θλιψιν θανατου παραδοθησονται.

Brn 12:6 Περας γε τοι αυτος Μωυσης εντειλαμενος: Ουκ εσται υμιν ουτε χωνευτον ουτε γλυπτον εις θεον υμιν, αυτος ποιει, ινα τυπον του Ιησου δειξη. Ποιει ουν Μωυσης χαλκουν οφιν και τιθησιν ενδοξως και κηρυγματι καλει τον λαον.

Brn 12:7 Ελθοντες ουν επι το αυτο εδεοντο Μωυσεως, ινα περι αυτων ανενεγκη δεησιν περι της ιασεως αυτων. Ειπεν δε Μωυσης προς αυτους: Οταν, φησιν, δηχθη τις υμων, ελθετω επι τον οφιν τον επι του ξυλου επικειμενον και ελπισατω πιστευσας, οτι αυτος ων νεκρος δυναται ζωοποιησαι, και παραχρημα σωθησεται, και ουτως εποιουν. Εχεις πάλιν και εν τουτοις την δοξαν του Ιησου, οτι εν αυτω παντα και εις αυτον.

Brn 12:8 Τι λεγει πάλιν Μωυσης Ιησου, υιω Ναυη, επιθεις αυτω τουτο το ονομα, οντι προφητη, ινα μονον ακουση πας ο λαος, οτι παντα ο πατηρ φανεροι περι του υιου Ιησου;

Brn 12:9 Λεγει ουν Μωυσης Ιησου, υιω Ναυη, επιθεις αυτω τουτο το ονομα, οποτε επεμψεν αυτον κατασκοπον της γης: Λαβε βιβλιον εις τας χειρας σου και γραψον, α λεγει κυριος, οτι εκκοψει εκ ριζων παντα τον οικον του Αμαληκ ο υιος του θεου επ' εσχατων των ημερων. Ιδε πάλιν Ιησους, ουχι υιος ανθρωπου, αλλα υιος του θεου, τυπω δε εν σαρκι φανερωθεις .

Brn 12:10 Επει ουν μελλουσιν λεγειν οτι ο Χριστος υιος εστιν Δαυιδ, αυτος προφητευει Δαυιδ, φοβουμενος και συνιων την πλανην των αμαρτωνων: Ειπεν κυριος τω κυριω μου: Καθου εκ δεξιων μου, εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου.

Βρη 12:11 Και παλιν λεγει ουτως Ησαιας: Ειπεν κυριος τω Χριστω μου κυριω, ου εκρατησα της δεξιας αυτου, επακουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη, και ισχυν βασιλεων διαρρηξω. Ιδε, πως Δαυιδ λεγει αυτον κυριον, και υιον ου λεγει.

0098 Brn 13

Brn 13:1 Ιδωμεν δε, ει ουτος ο λαος κληρονομος η ο πρωτος, και ει η διαθηκη εις ημας η εις εκεινους .

Brn 13:2 Ακουσατε ουν περι του λαου τι λεγει η γραφη: Εδειτο δε Ισαακ περι Ρεβεκκας της γυναικος αυτου, οτι στειρα ην: και συνελαβεν. Ειτα και εξηλθεν Ρεβεκκα πυθεσθαι παρα κυριου, και ειπεν κυριος προς αυτην: Δυο εθνη εν τη γαστρι σου και δυο λαοι εν τη κοιλια σου, και υπερεξει λαος λαου και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι.

Brn 13:3 Αισθανεσθαι οφειλετε, τις ο Ισαακ και τις η Ρεβεκκα, και επι τινων δεδειχεν, οτι μειζων ο λαος ουτος η εκεινος .

Brn 13:4 Και εν αλλη προφητεια λεγει φανερωτερον ο Ιακωβ προς Ιωσηφ τον υιον αυτου, λεγων: Ιδου, ουκ εστερησεν με κυριος του προσωπου σου: προσαγαγε μοι τους υιους σου, ινα ευλογησω αυτους .

Brn 13:5 Και προσηγαγεν Εφραιμ και Μανασση, τον Μανασση θελων ινα ευλογηθη, οτι πρεσβυτερος ην: ο γαρ Ιωσηφ προσηγαγεν εις την δεξιαν χειρα του πατρος Ιακωβ. Ειδεν δε Ιακωβ τυπον τω πνευματι του λαου του μεταξυ. Και τι λεγει; Και εποιησεν Ιακωβ εναλλαξ τας χειρας αυτου και επεθηκεν την δεξιαν επι την κεφαλην Εφραιμ, του δευτερου και νεωτερου, και ευλογησεν αυτον. Και ειπεν Ιωσηφ προς Ιακωβ: Μεταθες σου την δεξιαν επι την κεφαλην Μανασση, οτι πρωτοτοκος μου υιος εστιν. Και ειπεν Ιακωβ προς Ιωσηφ: Οιδα, τεκνον, οιδα: αλλ' ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι, και ουτος δε ευλογηθησεται.

Brn 13:6 Βλεπετε, επι τινων τεθεικεν, τον λαον τουτον εινα πρωτον και της διαθηκης κληρονομον.

Brn 13:7 Ει ουν ετι και δια του Αβρααμ εμνησθη, απεχομεν το τελειον της γνωσεως ημων. Τι ουν λεγει τω Αβρααμ, οτε μονος πιστευσας ετεθη εις δικαιοσυνην; Ιδου, τεθεικα σε, Αβρααμ, πατερα εθνων των πιστευοντων δι' ακροβυστιας τω θεω.

Grow in Your Walk with Christ

Listen and read messages that will stir your heart for Christ and point you to deeper repentance and devotion.

- 50,000+ Sermons from speakers past and present
- 3,900+ Classic Christian Books freely readable online
 - 1,200+ Bible Translations and Commentaries
- Over 450k forum posts — Join our vibrant online Christian forum

www.sermonindex.net